

ἡμῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε ἰδεῖ αὐτόν· ἰδοὺ, σὰς εἶπον.

8 Καὶ ἐξελθούσαι ταχέως ἀπὸ τοῦ μονημίου μετὰ φόβου καὶ χαρᾶς μεγάλης, ἔδραμον νὰ ἀπαγγειλωσι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.

9 Ἐνῶ δὲ ἦρχοντο νὰ ἀπαγγειλωσι πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἰδοὺ, ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐτὰς, λέγων, Χαίρετε. Καὶ ἐκείναι προσελθούσαι, ἐπίασαν τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ προσεκίνησαν αὐτόν.

10 Τότε λέγει πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, Μὴ φοβείσθε· ὑπάγετε, ἀπαγγείλατε πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ ἐκεῖ θέλουσι μεῖ ἰδεῖ.

11 Ἐνῶ δὲ αὐταὶ ἀπήρχοντο, ἰδοὺ, τινὲς τῶν φυλάκων, ἐλθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς πάντα τὰ γενόμενα. 12 Καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ συμβουλευθέντες, ἔδωκαν εἰς τοὺς στρατιώτας ἀργύρια ἰκανά, 13 λέγοντες, Εἴπατε, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐλθόντες διὰ νυκτὸς ἐκλεψαν αὐτόν, ἐνῶ ἡμεῖς κοιμώμεθα· 14 καὶ ἐὰν ἀκουσθῇ τοῦτο

ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος, ἡμεῖς θέλομεν πείσει αὐτόν, καὶ ἑσὰς θέλομεν κάμει ἀμερίμους. 15 Ἐκεῖνοι δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια, ἔπραξαν ὡς ἐδιδάχθησαν. Καὶ διεφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις μέχρι τῆς σήμερον.

16 Οἱ δὲ ἑνδεκα μαθηταὶ ὑπῆγον εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος, ὅπου παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς. 17 Καὶ ἰδόντες αὐτόν, προσεκίνησαν αὐτόν· τινὲς δὲ ἐδίστασαν.

18 Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Ἐδόθη εἰς ἐμὲ πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. 19 Πορευθέντες λοιπὸν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, 20 διδάσκοντες αὐτοὺς νὰ φυλάττωσι πάντα ὅσα παρήγγειλα εἰς ἑσὰς· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι μεθ' ὑμῶν πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἀποκ. ιζ'. 14. 11 Μάρκ. ιε'. 15. 12 Ἦσα. νβ'. 10. Λουκ. κδ'. 47. Πράξ. β'. 38, 39. Ῥωμ. ι'. 18. Κολ. α'. 33. 13 Πράξ. β'. 42.

κεφ. κ'. 32. εἰχ. 7. Δαν. ζ'. 13, 14. κεφ. ια'. 27: ιε'. 28. Λουκ. α'. 32: ι'. 22. Ἰωάν. γ'. 35: ε'. 22: ιγ'. 3: ιζ'. 2. Πράξ. β'. 36. Ῥωμ. ιδ'. 9. Κορ. Α'. ιε'. 27. Ἐφεσ. α'. 10, 21. Φιλιπ. β'. 9, 10. Ἐβρ. α'. 2: β'. 8. Πέτρ. Α'. γ'. 22.

Μάρκ. ιε'. 4. Ἰωάν. κ'. 17. Ῥωμ. γ'. 29. Ἐβρ. β'. 11.

ΤΟ

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΚΕΦ. Α΄.

ΑΡΧΗ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· 2 καθὼς εἶναι γεγραμμένον ἐν τοῖς προφήταις, 3 Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὅστις θέλει κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου. 3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἔρημῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, εὐθείας κάμετε τὰς τρίβους αὐτοῦ.

4 Ἦτο ὁ Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἔρημῳ, καὶ κηρύττων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. 5 Καὶ ἐξήρχοντο πρὸς αὐτόν ὄλος ὁ τόπος τῆς Ἰουδαίας, καὶ οἱ Ἱεροσολυμίται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπὸ αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

6 Ἦτο δὲ ὁ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ἔχων ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, καὶ τρώγων ἄκριδας καὶ μελι ἄγριον. 7

Καὶ ἐκήρυττε, λέγων, Ἔρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, τοῦ ὁποίου δὲν εἶμαι ἄξιος σκύψας νὰ λύσω τὸ λωρίον τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· 8 ἐγὼ μὲν σὰς ἐβάπτισα ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ θέλει σὰς βαπτίσει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ.

9 Καὶ ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. 10 Καὶ εὐθὺς ἐνῶ ἀνέβαινεν ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε τοὺς οὐρανοὺς σχιζομένους, καὶ τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὡς περιστερὰν ἐπ' αὐτόν. 11 Καὶ φωνὴ ἔγεινεν ἐκ τῶν οὐρανῶν, 12 Σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, εἰς τὸν ὁποῖον εὐηρεστήθην.

12 Καὶ εὐθὺς τὸ Πνεῦμα ἐκβάλλει αὐτόν εἰς τὴν ἔρημον. 13 Καὶ ἦτο ἐκεῖ ἐν τῇ ἔρημῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα Ἰωάν. α'. 32. 13 Ψαλ. β'. 7. Μαθ. γ'. 7. 14 Μαθ. δ'. 1. Λουκ. δ'. 1.

Μαθ. γ'. 11. Ἰωάν. α'. 27. Πράξ. ιγ'. 25. Πράξ. α'. 5: ια'. 16: ιθ'. 4. 10 Ἦσα. μδ'. 3. Ἰαηλ β'. 28. Πράξ. β'. 4: ι'. 45: ια'. 15, 16. Κορ. Α'. ιβ'. 13. 11 Μαθ. γ'. 13. Λουκ. γ'. 21. 12 Μαθ. γ'. 16. 17 κεφ.

Μαθ. ιλ'. 33. Λουκ. α'. 55. Ἰωάν. α'. 34. Μαθ. γ'. 1. Μαθ. ια'. 10. Λουκ. ζ'. 27. Ἦσα. μ'. 3. Μαθ. γ'. 3. Λουκ. γ'. 4. Ἰωάν. α'. 15, 23. Μαθ. γ'. 1. Λουκ. γ'. 3. Ἰωάν. γ'. 23. Μαθ. γ'. 8. Μαθ. γ'. 4.

1 Δευτ. ια'. 22.

Κεφ. γ'.

διατρύψαντες, καταβιβάζουσι τὸν κράββατον ἐφ' οὗ κατέκειτο ὁ παραλυτικός.

5 Ἴδων δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει πρὸς τὸν παραλυτικόν, Τέκνον, συγκεχωρημένοι εἶναι εἰς σέ αἱ ἁμαρτίαι σου.

6 Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, 7 Διὰ τί οὗτος λαλεῖ τοιαύτας βλασφημίας; τίς δύναται νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας εἰμὴ εἰς, ὁ Θεός;

8 Καὶ εὐθύς ἠνοήσας ὁ Ἰησοῦς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ ὅτι οὕτω διαλογίζονται καθ' ἑαυτοὺς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Διὰ τί διαλογίζεσθε ταῦτα ἐν ταῖς καρδίαις σας; 9 τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ εἶπω πρὸς τὸν παραλυτικόν, Συγκεχωρημένοι εἶναι αἱ ἁμαρτίαι σου, ἢ νὰ εἶπω, Σηκώθητι, καὶ ἔπαρε τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει; 10 ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσητε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας, (λέγει πρὸς τὸν παραλυτικόν,) 11 Πρὸς σέ λέγω, Σηκώθητι, καὶ ἔπαρε τὸν κράββατόν σου, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου.

12 Καὶ ἠγέρθη εὐθύς, καὶ σηκώσας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐνώπιον πάντων ὥστε ἐξεπλήττοντο πάντες, καὶ ἰδοῦσαζον τὸν Θεόν, λέγοντες, Ὅτι οὐδέποτε εἶδομεν τοιαῦτα.

13 Καὶ ἐξῆλθε πάλιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς.

14 Καὶ διαβαίνων εἶδε Λευὴν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον εἰς τὸ τελῶνιον· καὶ λέγει πρὸς αὐτόν, Ἀκολουθεῖ μοι. Καὶ σηκωθείς ἠκολούθησεν αὐτόν.

15 Καὶ ἐνῶ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ, συνεκάθητο καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ μετὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· διότι ἦσαν πολλοὶ, καὶ ἠκολούθησαν αὐτόν. 16 Οἱ δὲ γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι, ἰδόντες αὐτὸν τρώγοντα μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν, ἔλεγον πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Διὰ τί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν τρώγει καὶ πίνει;

17 Καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς αὐτούς, Δὲν ἔχουσι χρεῖαν ἰατροῦ οἱ ὑγιαίνοντες, ἀλλ' οἱ πάσχοντες· δὲν ἦλθον διὰ νὰ καλέσω δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

18 Οἱ μαθηταὶ δὲ τοῦ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων ἐνήστενον· καὶ ἔρχονται, καὶ λέγουσι πρὸς αὐτόν, Διὰ τί οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν Φα-

ρισαίων νηστεύουσιν, οἱ δὲ μαθηταὶ σου δὲν νηστεύουσιν;

19 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Μήπως δύναται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος, ἐνόσφ ὁ νυμφίος εἶναι μετ' αὐτῶν, νὰ νηστεύωσιν; ὅσον καιρὸν ἔχουσι τὸν νυμφίον μεθ' ἑαυτῶν, δὲν δύναται νὰ νηστεύωσι, 20 θέλουσιν ὅμως ἔλθει ἡμέραι, ὅταν ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε θέλουσι νηστεύσει ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 21 Καὶ οὐδεὶς ῥάπτει ἐπίρραμμα ἀγράφου πανίου ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μὴ, τὸ ἀναπλήρωμα αὐτοῦ τὸ νέον ἀφαιρεῖ ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ, καὶ γίνεται σχίσμα χειρότερον. 22 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκὸς παλαιός· εἰ δὲ μὴ, ὁ οἶνος ὁ νέος διασχίζει τοὺς ἀσκούς, καὶ ὁ οἶνος ἐκχέεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ φθειροῦνται· ἀλλὰ πρέπει οἶνος νέος νὰ βάλληται εἰς ἀσκὸς νέους.

23 ΚΑΙ ὅτε διέβαιεν ἐν σαββάτῳ διὰ τῶν σπαργῶν, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐνῶ ὠδευον, ἤρχισαν νὰ ἀνασπῶσι τὰ ἀστάχια. 24 Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον πρὸς αὐτόν, Ἴδου, διὰ τί πράττουσιν ἐν τοῖς σάββασις ἱκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν συγχωρεῖται;

25 Καὶ αὐτὸς ἔλεγε πρὸς αὐτούς, Ποτὲ δὲν ἀνεγνώσατε τί ἔπραξεν ὁ Δαβὶδ, ὅτε ἔλαβε χρεῖαν, καὶ ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; 26 πῶς εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρ τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἔφαγε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, τοὺς ὁποῖους δὲν εἶναι συγκεχωρημένον εἰμὴ εἰς τοὺς ἱερεῖς νὰ φάγωσι, καὶ ἔδωκε καὶ εἰς τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ; 27 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς, Τὸ σάββατον ἔγεινε διὰ τὸν ἄνθρωπον, οὐχὶ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον. 28 Ὅστε ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου κύριος εἶναι καὶ τοῦ σαββάτου.

[ΚΕΦ. γ'.] ΚΑΙ εἰσηλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἦτο ἐκεῖ ἄνθρωπος ἔχων ἐξηραμμένην τὴν χεῖρα. 2 Καὶ παρετήρουν αὐτόν, ἂν ἐν τῷ σαββάτῳ θέλῃ θεραπεύσει αὐτόν, διὰ νὰ κατηγορήσωσιν αὐτόν.

3 Καὶ λέγει πρὸς τὸν ἄνθρωπον τὸν ἔχοντα ἐξηραμμένην τὴν χεῖρα, Σηκώθητι εἰς τὸ μέσον. 4 Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς, Εἶναι συγκεχωρημένον ἐν σαββάτῳ νὰ ἀγαθοποιήσῃ τις, ἢ νὰ κακοποιήσῃ; νὰ σώσῃ ψυχὴν, ἢ νὰ θανατώσῃ; Οἱ δὲ ἐσιώπων.

5 Καὶ περιβλέψας αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, λυπούμενος διὰ τὴν πόρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει πρὸς τὸν ἄνθρωπον, Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου. Καὶ ἐξέτεινε

10 Μαθ. ιβ'. ι. Λουκ. ε'. ι. Δευτ. κγ'. 25.

12 Σαμ. Α'. κα'. 6.

13 Ἐξ' ὁδ. κθ'. 32, 33. Δευτ. κδ'. 9.

14 Μαθ. ιβ'. 8.

1 Μαθ. ιβ'. 9. Λουκ. ε'. 6.

10 Μαθ. ιβ'. ι. Λουκ. ε'. ι.

25.

Μαθ. 4.

Μαθ. 5.

Μαθ. 9.

Μαθ. 9.

Λουκ. ε'. 17.

Μαθ. 10.

Μαθ. 12, 13.

11.

Λουκ. ε'. 31, 32.

10.

Τιμ. Α'. 15.

Μαθ. 14.

Λουκ. ε'. 33.

<p>² Ματθ. ιβ'. 14. ³ Ματθ. κβ'. 16.</p>	<p>καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη.</p>	<p>24 καὶ ἐὰν βασιλεία διαιρεθῆ καθ' ἑαυτῆς, ἡ βασιλεία ἐκείνη δὲν δύναται νὰ σταθῆ· 25 καὶ ἐὰν οἰκία διαιρεθῆ καθ' ἑαυτῆς, ἡ οἰκία ἐκείνη δὲν δύναται νὰ σταθῆ. 26 Καὶ ἂν ὁ Σατανᾶς ἐσηκώθη καθ' ἑαυτοῦ καὶ διηρέθη, δὲν δύναται νὰ σταθῆ, ἀλλ' ἔχει τέλος.</p>	<p>¹⁴ Ἡσα. μβ'. 24. Ματθ. ιβ'. 29.</p>
<p>⁴ Λουκ. ε'. 17.</p>	<p>6 Καὶ ² ἐξελθόντες οἱ Φαρισαῖοι, συνεβουλεύθησαν εὐθὺς ³ μετὰ τῶν Ἑρωδιανῶν κατ' αὐτοῦ, διὰ νὰ ἀπολέσωσιν αὐτόν. 7 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ ἠκολούθησαν αὐτὸν πολὺ πλῆθος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ⁴ καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, 8 καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων, καὶ ἀπὸ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ ἀπὸ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ οἱ περὶ Τύρον καὶ Σιδῶνα, πλῆθος πολὺ, ἀκούσαντες ὅσα ἔπραττεν, ἦλθον πρὸς αὐτόν. 9 Καὶ εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ νὰ μὲνη πλησίον αὐτοῦ ἐν πλοιάριον ἐξ αἰτίας τοῦ ὄχλου, διὰ νὰ μὴ συνθλίβωσιν αὐτόν. 10 Διότι ἐθεράπευσε πολλοὺς, ὥστε ἐπιπτον ἐπ' αὐτόν, διὰ νὰ ἐγγίσωσιν αὐτόν, ὅσοι εἶχον ἀρρώστιας.</p>	<p>27 ¹² Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρπάσῃ τὰ σκεύη τοῦ δυνατοῦ, εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἐὰν πρῶτον δὲν δέσῃ τὸν δυνατόν· καὶ τότε θέλει διαρπάσει τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. 28 ¹⁵ Ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅτι πάντα τὰ ἁμαρτήματα θέλουσι συγχωρηθῆ εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, καὶ αἱ βλασφημῖαι ὅσας βλασφημήσωσιν· 29 ὅστις ὁμῶς βλασφημήσῃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, δὲν ἔχει συγχώρησιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλ' εἶναι ἔνοχος αἰωνίου καταδίκης·</p>	<p>¹⁵ Ματθ. ιβ'. 31. Λουκ. ιβ'. 10. Ἰωάν. Α'. ε'. 16.</p>
<p>⁶ κεφ. α'. 23, 24. Λουκ. δ'. 41. ⁶ Ματθ. ιδ'. 33. κεφ. α'. 1.</p>	<p>11 Καὶ ⁵ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, ὅτε ἐθεώρουν αὐτόν, προσέπιπτον εἰς αὐτόν, καὶ ἔκραζον, λέγοντα, Ὅτι ⁶ σὺ εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. 12 Καὶ ⁷ πολλὰ ἐπετίμα αὐτὰ, διὰ νὰ μὴ φανερώσωσιν αὐτόν.</p>	<p>30 διότι ἔλεγον, Πνεῦμα ἀκάθαρτον ἔχει. 31 ¹⁶ Ἐρχονται λοιπὸν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ σταθέντες ἔξω, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτόν, καὶ ἔκραζον αὐτόν. 32 Καὶ ἐκάθητο ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ πρὸς αὐτόν, Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ἔξω σὲ ζητοῦσι.</p>	<p>¹⁶ Ματθ. ιβ'. 46. Λουκ. η'. 19.</p>
<p>⁷ Ματθ. ιβ'. 16. κεφ. α'. 25, 34. ⁸ Ματθ. ι'. 1. Λουκ. ε'. 12· θ'. 1. ⁹ Ἰωάν. α'. 42.</p>	<p>13 Καὶ ⁸ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος, καὶ προσκαλεῖ ὅσους αὐτὸς ἠθέλε· καὶ ὑπῆγον πρὸς αὐτόν. 14 Καὶ ἔκλεξε δώδεκα, διὰ νὰ ἦναι μετ' αὐτοῦ, καὶ διὰ νὰ ἀποστέλλῃ αὐτοὺς νὰ κηρύττωσι, 15 καὶ νὰ ἔχωσιν ἐξουσίαν νὰ θεραπεύωσι τὰς νόσους, καὶ νὰ ἐκβάλλωσι τὰ δαιμόνια· 16 ⁹ Σίμωνα, τὸν ὁποῖον ἐπωνόμασε Πέτρον· 17 καὶ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἰακώβου· καὶ ἐπωνόμασεν αὐτοὺς Βοανεργεῖς, τὸ ὁποῖον σημαίνει, Υἱοὶ βροντῆς· 18 καὶ Ἀνδρέαν, καὶ Φίλιππον, καὶ Βαρθολομαῖον, καὶ Ματθαῖον, καὶ Θωμᾶν, καὶ Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Θαδδαῖον, καὶ Σίμωνα τὸν Κανανίτην, 19 καὶ Ἰούδαν τὸν Ἰσκαριώτην, ὅστις καὶ παρέδωκεν αὐτόν.</p>	<p>33 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Τίς εἶναι ἡ μήτηρ μου, ἢ οἱ ἀδελφοί μου; 34 Καὶ περιβλέψας κύκλῳ πρὸς τοὺς καθημένους περὶ αὐτόν, λέγει, Ἰδοὺ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· 35 διότι ὅστις κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, οὗτος εἶναι ἀδελφός μου, καὶ ἀδελφή μου, καὶ μήτηρ.</p>	<p>¹ Ματθ. ιγ'. 1. Λουκ. η'. 4.</p>
<p>¹⁰ κεφ. ε'. 31. ¹¹ Ἰωάν. ζ'. 5· ι'. 20. ¹² Ματθ. θ'. 34· ι'. 25. Λουκ. ια'. 15. Ἰωάν. ζ'. 20· η'. 48, 52· ι'. 20. ¹³ Ματθ. ιβ'. 25.</p>	<p>20 Καὶ ἔρχονται εἰς οἶκον τινά· καὶ συναθροίζεται πάλιν ὄχλος, ¹⁰ ὥστε αὐτοὶ δὲν ἠδύναντο μηδὲ νὰ φάγωσιν ἄρτον. 21 Καὶ ὅτε ἤκουσαν οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, ἐξῆλθον διὰ νὰ πιάσωσιν αὐτόν· ¹¹ διότι ἔλεγον, Ὅτι εἶναι ἔξω αὐτοῦ. 22 Καὶ οἱ γραμματεῖς, οἵτινες κατέβησαν ἀπὸ Ἱεροσολύμων, ἔλεγον, Ὅτι ¹² ἔχει Βεελζεβούλ, καὶ ὅτι διὰ τοῦ ἄρχοντος τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. 23 Καὶ ¹³ προσκάλεσας αὐτοὺς, ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν, Πῶς δύναται Σατανᾶς νὰ ἐκβάλλῃ Σατανάν;</p>	<p>[ΚΕΦ. Δ.] ΚΑΙ ¹ πάλιν ἤρχισε νὰ διδάσκῃ πλησίον τῆς θαλάσσης· καὶ συνήχθη πρὸς αὐτόν ὄχλος πολὺς, ὥστε εἰσελθὼν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκάθητο εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἦτο ἐπὶ τῆς γῆς πλησίον τῆς θαλάσσης. 2 Καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς διὰ παραβολῶν πολλὰ, ² καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, 3 Ἀκούετε· Ἰδοὺ, ἐξῆλθεν ὁ σπείρων διὰ νὰ σπείρῃ· 4 καὶ ἐνῶ ἔσπειρεν, ἄλλο μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ ἦλθον τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατέφαγον αὐτό. 5 Ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες, ὅπου δὲν εἶχε γῆν πολλήν, καὶ εὐθὺς ἀνεφύη, διότι δὲν εἶχε βάθος γῆς· 6 καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθη, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχε ρίζαν, ἐξηράνθη. 7 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἀκάνθαι καὶ συνέπνιξαν αὐτό, καὶ καρπὸν δὲν ἔδωκε. 8 Καὶ ἄλλο ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν· ³ καὶ ἔδιδε καρπὸν ἀναβαίοντα καὶ αὐξάνοντα, καὶ ἔδωκεν ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν. 9 Καὶ</p>	<p>² κεφ. ιβ'. 38. ³ Ἰωάν. ιε'. 5· Κολ. α'. 6.</p>

Κεφ. ε΄.

ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Ὁ ἔχων ὄρα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἅς ἀκούῃ.

10 Ὃτε δὲ ἔμεινε καταμόνας, ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν μετὰ τῶν δώδεκα περὶ τῆς παραβολῆς.

11 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Εἰς ἐσᾶς ἐδόθη νὰ γνωρίσητε τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ὁ εἰς ἐκείνους δὲ τοὺς ἔξω, διὰ παραβολῶν τὰ πάντα γίνονται· 12 ὁ δὲ διὰ νὰ βλέπωσι βλέποντες, καὶ νὰ μὴ ἴδωσι· καὶ νὰ ἀκούωσι ἀκούοντες, καὶ νὰ μὴ νοήσωσι· μήποτε ἐπιστρέψωσι, καὶ συγχωρηθῶσιν εἰς αὐτοὺς τὰ ἁμαρτήματα.

13 Καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Δὲν ἐξεύρετε τὴν παραβολὴν ταύτην; καὶ πῶς θέλετε γνωρίσει πάσας τὰς παραβολάς; 14 Ὁ σπείρων, τὸν λόγον σπείρει.

15 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἶναι οὗτοι, εἰς τοὺς ὁποίους σπείρεται ὁ λόγος· καὶ ὅταν ἀκούσωσιν, εὐθὺς ἔρχεται ὁ Σατανᾶς, καὶ ἀφαιρεῖ τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

16 Καὶ ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπειρόμενοι εἶναι οὗτοι, οἵτινες, ὅταν ἀκούσωσι τὸν λόγον, εὐθὺς μετὰ χαρᾶς δέχονται αὐτόν· 17 δὲν ἔχουσιν ὅμως ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς, ἀλλ' εἶναι πρόσκαιροι· ἔπειτα, ὅταν γένηθῃ θλίψις ἢ διωγμὸς διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζονται.

18 Καὶ οἱ εἰς τὰς ἀκάθαρτας σπειρόμενοι εἶναι οὗτοι, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον· 19 καὶ αἱ μέριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου, καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτου, καὶ αἱ ἐπιθυμίαι τῶν ἄλλων πραγμάτων εἰσερχόμεναι συμπνίγουσι τὸν λόγον, καὶ γίνεται ἄκαρπος.

20 Καὶ οἱ εἰς τὴν γῆν τὴν καλὴν σπαρέντες εἶναι οὗτοι, οἵτινες ἀκούουσι τὸν λόγον, καὶ παραδέχονται, καὶ καρποφοροῦσιν, ἐν τριάκοντα, καὶ ἐν ἐξήκοντα, καὶ ἐν ἑκατόν.

21 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Μήπως ὁ λύχνος ἔρχεται, διὰ νὰ τεθῆ ὑπὸ τὸν μῶδιον, ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην; οὐχὶ διὰ νὰ τεθῆ ἐπὶ τὸν λυχνοστάτην; 22 διότι δὲν εἶναι τι κρυπτόν, τὸ ὅποιον δὲν θέλει φανερωθῆ· οὐδ' ἔγεινέ τι ἀπόκρυφον, τὸ ὅποιον δὲν θέλει ἔλθει εἰς τὸ φανερόν.

23 Ὅστις ἔχει ὄρα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἅς ἀκούῃ. 24 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Προσέχετε τί ἀκούετε· 25 μὲ ὅποιον μέτρον μετρεῖτε, θέλει μετρηθῆ εἰς ἐσᾶς, καὶ θέλει γείνει προσθήκη εἰς ἐσᾶς τοὺς ἀκούοντας.

25 Διότι ὅστις ἔχει, θέλει δοθῆ εἰς αὐτόν· καὶ ὅστις δὲν ἔχει, καὶ ἐκείνῳ τὸ ὅποιον ἔχει, θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπ' αὐτοῦ.

26 Καὶ ἔλεγεν, Οὕτως εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐὰν ἄνθρωπος ρίψῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς γῆς, 27 καὶ κοιμᾶται καὶ σηκόνηται νύκτα καὶ ἡμέ-

ραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ, καὶ αὐξάνῃ, καθὼς αὐτὸς δὲν ἐξεύρει. 28 Διότι ἀφ' ἑαυτῆς ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον χόρτον, ἔπειτα ἀστάχουον, ἔπειτα πλήρη σίτον ἐν τῷ ἀσταχύῳ. 29 Ὅταν δὲ ὠριμάσῃ ὁ καρπὸς, εὐθὺς ἀποστέλλει τὸ δρέπανον, διότι ἦλθεν ὁ θερισμός.

30 Ἐτι ἔλεγε, Μὲ τί νὰ ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; ἢ μὲ ποῖαν παραβολὴν νὰ παραβάλωμεν αὐτήν; 31 εἶναι ὁμοία μὲ κόκκον σινάπεως, ὅστις, ὅταν σπαρῆ ἐπὶ τῆς γῆς, εἶναι μικρότερος πάντων τῶν σπερμάτων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς· 32 ἀφού δὲ σπαρῆ, ἀναβαίνει, καὶ γίνεται μεγαλύτερος πάντων τῶν λαχάνων, καὶ κάμνει κλάδους μεγάλους, ὥστε ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ δύναται τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ νὰ κατασκηνώσιν.

33 Καὶ διὰ τοιούτων πολλῶν παραβολῶν ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον, καθὼς ἠδύνατο νὰ ἀκούωσι. 34 Χωρὶς δὲ παραβολῆς δὲν ἐλάλει πρὸς αὐτούς· κατ' ἰδίαν ὁμῶς ἐξήγει πάντα εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.

35 Καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, Ἄς διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν. 36 Καὶ ἀφήσαντες τὸν ὄχλον, παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦτο ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοιάρια ἦσαν μετ' αὐτοῦ. 37 Καὶ γίγεται μέγας ἀνεμοστρόβιλος· καὶ τὰ κύματα εἰσέβαλλον εἰς τὸ πλοῖον, ὥστε αὐτὸ ἦδη ἐγεμίζετο. 38 Καὶ αὐτὸς ἦτο ἐπὶ τῆς πρυμνης κοιμώμενος ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον· καὶ ἐξυπνίζουσιν αὐτόν, καὶ λέγουσι πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, δὲν σὲ μέλει ὅτι χανόμεθα;

39 Καὶ σηκωθείς ἐπετίμησε τὸν ἄνεμον· καὶ εἶπε πρὸς τὴν θάλασσαν, Σιώπα, ἡσύχασον. Καὶ ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος, καὶ ἔγεινε γαλήνη μεγάλη. 40 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Διὰ τί εἰσθε οὕτω δειλοί; πῶς δὲν ἔχετε πίστιν;

41 Καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, Τίς λοιπὸν εἶναι οὗτος, ὅτι καὶ ὁ ἄνεμος καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν εἰς αὐτόν;

[Κεφ. ε΄.] ΚΑΙ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν. 2 Καὶ ὡς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθὺς ἀπήντησεν αὐτὸν ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα ἀκάθαρτον, 3 ὅστις εἶχε τὴν κατοικίαν ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ δέσῃ αὐτόν οὐδὲ μὲ ἀλύσει· 4 διότι πολλάκις εἶχε δεθῆ μὲ ποδόδεσμα καὶ μὲ ἀλύσει, καὶ διεσπᾶσθησαν ὑπ' αὐτοῦ αἱ ἀλύσει, καὶ τὰ ποδόδεσμα συν-

Ματθ. 10. Λουκ. 9. κ.τ.λ. Κορ. Α'. 12. Κολ. 3. 5. Θεσ. Α'. 12. Τιμ. Α'. 7. Ψα. 6. Ματθ. 14. Λουκ. 7. 10. Ιωάν. 18. 40. Πράξ. 17. 18. Ρωμ. 1. 8. Ματθ. 19.

Τιμ. Α'. 9, 17.

Ματθ. ε'. 15. Λουκ. 7. 16: 11. 33. Ματθ. 1. 26. Λουκ. 18. 2. Ματθ. 13. 15. 14. 9. Ματθ. 13. 2. Λουκ. 11. 38. Ματθ. 17. 12. 18. 18. 26. Ματθ. 17. 24.

15 Ἀπον. 18. 15. 16 Ματθ. 17. 31. Λουκ. 17. 18. Πράξ. 13. 41: 8. 4: ε'. 14: 18. 20.

17 Ματθ. 17. 34. Ιωάν. 15. 12.

18 Ματθ. 17. 18, 23. Λουκ. 9. 22.

1 Ματθ. 7. 28. Λουκ. 9. 26.

ετρίφθησαν· καὶ οὐδεὶς ἴσχυε νὰ δαμάσῃ αὐτόν· 5 καὶ διαπαντὸς νύκτα καὶ ἡμέραν ἦτο ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ἐν τοῖς μνημείοις, κρᾶζων καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν μὲ λίθους. 6 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ μακρόθεν, ἔδραμε, καὶ προσεκύνησεν αὐτόν· 7 καὶ κρᾶζας μετὰ φωνῆς μεγάλης, εἶπε, Τί ἐναι μεταξύ ἐμοῦ καὶ σοῦ, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; ὀρκίζω σε εἰς τὸν Θεόν, μὴ μὲ βασανίσῃς. 8 Διότι ἔλεγε πρὸς αὐτόν, Ἐξελθε ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον.

9 Καὶ ἠρώτησεν αὐτόν, Τί ἐναι τὸ ὄνομά σου;

Καὶ ἀπεκρίθη, λέγων, Λεγεὼν ἐναι τὸ ὄνομά μου· διότι πολλοὶ εἴμεθα. 10 Καὶ παρεκάλει αὐτόν πολλά, νὰ μὴ ἀποστειλῇ αὐτοὺς ἔξω τῆς χώρας.

11 Ἦτο δὲ ἐκεῖ πρὸς τὰ ὄρη ἀγέλη μεγάλη χοίρων βοσκομένη· 12 καὶ παρεκάλεισεν αὐτόν πάντες οἱ δαίμονες, λέγοντες, Πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους, διὰ νὰ εἰσελθῶμεν εἰς αὐτούς. 13 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εὐθὺς ἐπέτρεψεν εἰς αὐτούς. Καὶ ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους· καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, (ἦσαν δὲ ἕως δύο χιλιάδες,) καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσῃ.

14 Οἱ δὲ βόσκοντες τοὺς χοίρους ἔφυγον, καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Καὶ ἐξῆλθον διὰ νὰ ἴδωσι τί ἐναι τὸ γεγονός. 15 Καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ θεωροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον ὅστις εἶχε τὸν λεγεῶνα, καθήμενον, καὶ ἐνδεδυμένον, καὶ σφρονοῦντα· καὶ ἐφοβήθησαν· 16 καὶ διηγήθησαν πρὸς αὐτοὺς οἱ ἰδόντες, πῶς ἔγεινε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸν δαιμονιζόμενον, καὶ περὶ τῶν χοίρων.

17 Καὶ ἤρχισαν νὰ παρακαλῶσιν αὐτόν νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν.

18 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον, παρεκάλει αὐτόν ὁ δαιμονισθεὶς νὰ ἦναι μετ' αὐτοῦ. 19 Πλὴν ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀφῆκεν αὐτόν, ἀλλὰ λέγει πρὸς αὐτόν, Ὑπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου πρὸς τοὺς οἰκείους σου, καὶ ἀνάγγειλον πρὸς αὐτούς ὅσα ὁ Κύριος σοὶ ἔκαμε, καὶ σὲ ἤλεσε. 20 Καὶ ἀνεχώρησε, καὶ ἤρχισε νὰ κηρύττῃ ἐν τῇ Δεκαπόλει ὅσα ἔκαμεν εἰς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς· καὶ πάντες ἐθαύμαζον.

21 Καὶ ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς διεπέρασε πάλιν ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τὸ πέραν, συνήχθη πρὸς αὐτόν ὄχλος πολὺς· καὶ ἦτο πλησίον τῆς θαλάσσης.

22 Καὶ ἰδοῦ, ἔρχεται εἰς τῶν ἀρχι-

συναγωγῶν, ὀνόματι Ἰάειρος· καὶ ἰδὼν αὐτόν, πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· 23 καὶ παρεκάλει αὐτόν πολλά, λέγων, Ὅτι τὸ θυγάτριόν μου πνέει τὰ λοιπὰ· νὰ ἔλθῃς καὶ νὰ βάλῃς τὰς χεῖράς σου ἐπ' αὐτήν, διὰ νὰ σωθῇ· καὶ θέλει ζῆσει. 24 Καὶ ὑπήγε μετ' αὐτοῦ· καὶ ἠκολούθει αὐτόν ὄχλος πολὺς, καὶ συνέβλιβον αὐτόν.

25 Καὶ γυνὴ τις ἔχουσα ῥύσιν αἵματος δώδεκα ἔτη, 26 καὶ πολλὰ παθούσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν, καὶ δαπάνησασα πᾶσαν τὴν περιουσίαν αὐτῆς, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, 27 ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἦλθε μετὰ τὸ ὄχλον ὀπισθεν, καὶ ἤγγισε τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· 28 διότι ἔλεγε, Ὅτι, καὶ ἂν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγγίσω, θέλω σωθῆ. 29 Καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς· καὶ ἠσθάνθη ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ὅτι ἰατρεύθη ἀπὸ τῆς μᾶστιγος.

30 Καὶ εὐθὺς ὁ Ἰησοῦς νοήσας ἐν ἑαυτῷ τὴν δύναμιν τὴν ἐξελθοῦσαν ἀπ' αὐτοῦ, στραφείς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε, Τίς ἤγγισε τὰ ἱμάτιά μου; 31 Καὶ ἔλεγον πρὸς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις, Τίς μου ἤγγισε; 32 Καὶ περιέβλεπε διὰ νὰ ἴδῃ τὴν πράξασαν τοῦτο.

33 Ἡ δὲ γυνὴ, φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, ἐπειδὴ ἤξευρε τί ἔγεινεν ἐπ' αὐτήν, ἦλθε καὶ προσέπεσεν εἰς αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. 34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτήν, Θύγατερ, ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσεν· ὑπάγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἔσο ὑγιῆς ἀπὸ τῆς μᾶστιγός σου.

35 Ἐνῶ αὐτὸς ἐλάλει ἔτι, ἔρχονται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγωγού, λέγοντες, Ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανε· τί πλέον ἐνοχλεῖς τὸν διδάσκαλον;

36 Ὁ δὲ Ἰησοῦς, εὐθὺς ὅτε ἤκουσε τὸν λόγον λαλούμενον, λέγει πρὸς τὸν ἀρχισυναγόγον, Μὴ φοβοῦ, μόνον πίστευε.

37 Καὶ δὲν ἀφῆκεν οὐδένα νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτόν, εἰμὴ τὸν Πέτρον καὶ Ἰακώβον καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν Ἰακώβου. 38 Καὶ ἔρχεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγωγού, καὶ βλέπει θορυβόν, κλαίοντας καὶ ἀλαλάζοντας πολλὰ. 39 Καὶ εἰσελθὼν, λέγει πρὸς αὐτούς, Τί θορυβεῖσθε καὶ κλαίετε; τὸ παιδίον δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ ¹⁰ κοιμᾶται.

40 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. 11 Ὁ δὲ, ἀφοῦ ἐξέβαλεν ἅπαντας, παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παιδίου καὶ τὴν μητέρα καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ εἰσέρχεται ὅπου ἔκειτο τὸ παιδίον. 41 Καὶ πιά-

² Ματθ. η'. 34. Πράξ. ιε'. 39.

³ Λουκ. η'. 38.

⁴ Ματθ. θ'. 1. Λουκ. η'. 40.

⁵ Ματθ. θ'. 18. Λουκ. η'. 41.

⁶ Λευι. ιε'. 25. Ματθ. θ'. 20.

⁷ Λουκ. ε'. 19: η'. 46.

⁸ Ματθ. θ'. 22. κεφ. ι'. 52. Πράξ. ιδ'. 9. ⁹ Λουκ. η'. 49.

¹⁰ Ἰωάν. ια'. 11. 11 Πράξ. θ'. 40.

Κεφ. 5.
 Μαθ. 4. 6.
 10. 15.
 16. 17.
 18. 19.
 20. 21.
 22. 23.
 24. 25.
 26. 27.
 28. 29.
 30. 31.
 32. 33.
 34. 35.
 36. 37.
 38. 39.
 40. 41.
 42. 43.
 44. 45.
 46. 47.
 48. 49.
 50. 51.
 52. 53.
 54. 55.
 56. 57.
 58. 59.
 60. 61.
 62. 63.
 64. 65.
 66. 67.
 68. 69.
 70. 71.
 72. 73.
 74. 75.
 76. 77.
 78. 79.
 80. 81.
 82. 83.
 84. 85.
 86. 87.
 88. 89.
 90. 91.
 92. 93.
 94. 95.
 96. 97.
 98. 99.
 100.

σας τὴν χεῖρα τοῦ παιδίου, λέγει πρὸς αὐτήν, Ταλιθὰ κούμι, τὸ ὅποιον μεθερμηνευόμενον εἶναι, Κοράσιον, σοὶ λέγω, μηνευόμενον εἶναι, Κοράσιον, σοὶ λέγω, σηκώθητι. 42 Καὶ εὐθὺς ἐσηκώθη τὸ κοράσιον, καὶ περιεπάτει· διότι ἦτο ἐτῶν δώδεκα· καὶ ἐξεπλάγησαν μετ' ἐκ-πληξίν μεγάλην. 43 Καὶ 12 παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς πολλὰ νὰ μὴ μάθη μὴδεὶς τούτου· καὶ εἶπε νὰ δοθῇ εἰς αὐτήν νὰ φάγῃ.

[ΚΕΦ. 5.] ΚΑΙ 1 ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκολουθοῦσιν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. 2 Καὶ ὅτε ἦλθε τὸ σάββατον, ἤρχισε νὰ διδάσκῃ ἐν τῇ συναγωγῇ· καὶ πολλοὶ ἀκούοντες ἐξεπλήττοντο, καὶ ἔλεγον, 3 Πόθεν εἰς τούτον ταῦτα; καὶ τίς ἡ σοφία ἢ δόθεισα εἰς αὐτὸν, ὥστε καὶ θαύματα τοιαῦτα γίνονται διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῦ; 3 δὲν εἶναι οὗτος ὁ τέκτων, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας, 3 ἀδελφὸς δὲ τοῦ Ἰακώβου καὶ Ἰωσῆ καὶ Ἰούδα καὶ Σίμωνος; καὶ δὲν εἶναι αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ ἐνταῦθα παρ' ἡμῖν; Καὶ 4 ἔσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.

4 Ἐλεγε δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι 5 δὲν εἶναι προφήτης ἄνευ τιμῆς, εἰμὶ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, καὶ μεταξὺ τῶν συγγενῶν, καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. 5 Καὶ 6 δὲν ἠδύνατο ἐκεῖ οὐδὲν θαῦμα νὰ κάμῃ, εἰμὶ ἐπὶ ὀλίγους ἀρρώστους ἐπιθεσας τὰς χεῖρας, ἐθεράπευσεν αὐτούς. 6 Καὶ 7 ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν. Καὶ 8 περιήρχετο τὰς κώμας κύκλω, διδάσκων.

7 ΚΑΙ 9 προσκαλέσας τοὺς δώδεκα, ἤρχισε νὰ ἀποστείλῃ αὐτοὺς δύο δύο· καὶ ἔδιδεν εἰς αὐτοὺς ἐξουσίαν κατὰ τῶν πνευμάτων τῶν ἀκαθάρτων. 8 Καὶ παρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ βαστάζωσι μὴδὲν εἰς τὴν ὁδόν, εἰμὶ ράβδον μόνον· μὴ σακκίον, μὴ ἄρτον, μὴ χαλκὸν εἰς τὴν ζώνην· 9 ἀλλὰ 10 νὰ ἦναι ὑποδεδεμένοι σανδάλια· καὶ νὰ μὴ ἐνδύωνται δύο χιτῶνας.

10 Καὶ 11 ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Ὅπου ἔαν εἰσελθῆτε εἰς οἰκίαν, ἐκεῖ μένετε ἕωσὺ ἐξέλθῃτε ἐκεῖθεν. 11 Καὶ 12 ὁσοὶ δὲν σᾶς δεχθῶσι, μὴδὲ σᾶς ἀκούσωσιν, ἐξερχόμενοι ἐκεῖθεν, 13 ἐκτινάξατε τὸν κοινορτόν τὸν ὑποκάτω τῶν ποδῶν σας, διὰ μαρτυρίαν εἰς αὐτούς· ἀληθῶς σας λέγω, ἐλαφροτέρα θέλει εἶσθαι ἡ τιμωρία εἰς τὰ Σόδομα ἢ Γόμορρα ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην.

12 Καὶ ἐξελθόντες, ἐκήρυττον νὰ μετανοήσωσι· 13 καὶ ἐξέβαλλον πολλὰ δαιμόνια· 14 καὶ ἤλειφον πολλοὺς ἀρρώστους μετ' ἔλαιον, καὶ ἐθεράπευον.

14 Καὶ 16 ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης, (διότι φανερόν ἔγεινε τὸ ὄνομα αὐτοῦ,) καὶ ἔλεγεν, Ὅτι Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις ἐν αὐτῷ.

15 16 Ἄλλοι ἔλεγον, Ὅτι ὁ Ἡλίας εἶναι. Ἄλλοι δὲ ἔλεγον, Ὅτι προφήτης εἶναι, ἢ ὡς εἰς τῶν προφητῶν. 16 17 Ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρώδης, εἶπεν, Ὅτι οὗτος εἶναι ὁ Ἰωάννης, τὸν ὅποιον ἐγὼ ἀπεκεφάλισα· αὐτὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν.

17 Διότι αὐτὸς ὁ Ἡρώδης ἀπέστειλε καὶ ἐπίασε τὸν Ἰωάννην, καὶ ἔδεσεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, διὰ τὴν Ἡρωδιάδα τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐπειδὴ εἶχε λάβει αὐτὴν εἰς γυναῖκα. 18 Διότι ὁ Ἰωάννης ἔλεγε πρὸς τὸν Ἡρώδην, Ὅτι 18 δὲν σοὶ εἶναι συγκεχωρημένον νὰ ἔχῃς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου. 19 Ἡ δὲ Ἡρωδιάς ἐμίσει αὐτὸν, καὶ ἤθελε νὰ θανατώσῃ αὐτόν· καὶ δὲν ἠδύνατο. 20 Διότι 20 ὁ Ἡρώδης ἐφοβείτο τὸν Ἰωάννην, γνωρίζων αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ διεφύλαττεν αὐτόν· καὶ ἔκαμνε πολλὰ, ἀκούων αὐτοῦ, καὶ εὐχαρίστως ἤκουεν αὐτοῦ. 21 Καὶ 20 ὅτε ἦλθεν ἀρμόδιος ἡμέρα, καθ' ἣν ὁ Ἡρώδης ἔκαμνε 21 ἐν τοῖς γενεθλίοις αὐτοῦ δεῖπνον εἰς τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ εἰς τοὺς χιλιάρχους καὶ τοὺς πρώτους τῆς Γαλιλαίας, 22 καὶ εἰσηλθὲν ἡ θυγάτηρ αὐτῆς τῆς Ἡρωδιάδος, καὶ ἐχόρευσε, καὶ ἤρесе εἰς τὸν Ἡρώδην καὶ τοὺς συγκαθημένους, εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ κοράσιον, Ζήτησόν με ὅ,τι ἂν θέλῃς, καὶ θέλω σοὶ δώσειν. 23 Καὶ ὤμοσε πρὸς αὐτήν, Ὅτι 22 θέλω σοὶ δώσειν ὅ,τι με ζήτησῃς, ἕως τοῦ ἡμίσεος τῆς βασιλείας μου. 24 Ἡ δὲ ἐξελθούσα εἶπε πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς, Τί νὰ ζητήσω; Ἡ δὲ εἶπε, Τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. 25 Καὶ εὐθὺς εἰσελθούσα μετὰ σπουδῆς εἰς τὸν βασιλεῖα, ἐζήτησε, λέγουσα, Θέλω νὰ μοὶ δώσῃς παράτα ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. 26 Καὶ 28 ὁ βασιλεὺς, ἂν καὶ ἐλυπήθη πολὺ, διὰ τοὺς ὄρκους ὅμως καὶ τοὺς συγκαθημένους δὲν ἠθέλησε νὰ ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν αὐτῆς. 27 Καὶ εὐθὺς ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς δῆμιον, προσέταξε νὰ φερθῇ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ. 28 Ὁ δὲ ἀπελθὼν, ἀπεκεφάλισε αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἔφερε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὸ κοράσιον· καὶ τὸ κοράσιον ἔδωκεν αὐτὴν εἰς τὴν μητέρα αὐτῆς. 29 Καὶ ἀκούσαντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἦλθον καὶ ἐσήκωσαν τὸ πτώμα αὐτοῦ, καὶ ἔθεσαν αὐτὸ ἐν μνημείῳ.

16 Μαθ. 18. 1.
 Λουκ. 8. 7.
 16 Μαθ. 15. 14.
 κεφ. 7. 28.
 17 Μαθ. 18. 2.
 Λουκ. 7. 19.
 18 Λευιτ. 17. 16:
 κ. 21.
 19 Μαθ. 18. 5: κ.
 26.
 20 Μαθ. 18. 6.
 21 Γεν. 4. 20.
 22 Ἐσθ. 4. 3, 6: ζ.
 2.
 23 Μαθ. 18. 9.

²⁴ Λουκ.
θ'. 10.

²⁵ Ματθ.
ιδ'. 13.

²⁶ κεφ. γ'.
20.

²⁷ Ματθ.
ιδ'. 13.

²⁸ Ματθ.
θ'. 36:
ιδ'. 14.

²⁹ Λουκ.
θ'. 11.

³⁰ Ματθ.
ιδ'. 15.
Λουκ. θ'.
12.

³¹ 'Αριθ.
ια'. 13, 22.
Βασ. Β'.
δ'. 43.

³² Ματθ.
ιδ'. 17.

Λουκ. θ'.
13. 'Ιωάν.
ε'. 9.

'Ιδὲ καὶ
Ματθ. ιε'.
34. κεφ.
η'. 5.

³³ Σαμ. Α'.
θ'. 13.

Ματθ. κς'.
26.

³⁴ Ματθ.
ιδ'. 22.

'Ιωάν. ε'.
17.

30 ΚΑΙ ²⁴ συνάγονται οἱ ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγγειλαν πρὸς αὐτὸν πάντα, καὶ ὅσα ἔπραξαν καὶ ὅσα ἐδίδαξαν. 31 Καὶ ²⁵ εἶπε πρὸς αὐτοῦς, Ἐλθετε σεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον, καὶ ἀναπαύεσθε ὀλίγον· διότι ²⁶ ἦσαν πολλοὶ οἱ ἐρχόμενοι καὶ οἱ ὑπάγοντες, καὶ οὐδὲ νὰ φάγωσιν ἠδύκαίρου. 32 Καὶ ²⁷ ὑπήγον εἰς ἔρημον τόπον μετὰ τὸ πλοῖον κατ' ἰδίαν.

33 Καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπάγοντας οἱ ὄχλοι, καὶ πολλοὶ ἐγνώρισαν αὐτόν· καὶ συνέδραμον ἐκεῖ περὶ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων, καὶ φθάσαντες πρὸ αὐτῶν, συνήχθησαν πλησίον αὐτοῦ. 34 ²⁸ Ἐξελθὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη δι' αὐτοὺς, ἐπειδὴ ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα· καὶ ²⁹ ἤρχισε νὰ διδάσκη αὐτοὺς πολλὰ.

35 Καὶ ³⁰ ἐπειδὴ εἶχεν ἤδη παρέλθει ὥρα πολλή, προσελθόντες πρὸς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγουσιν, Ὅτι ἔρημος εἶναι ὁ τόπος, καὶ κερήληθεν ἡδὴ πολλὴ ὥρα· 36 ἀπόλυσον αὐτοὺς, διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τοὺς περίξ ἀγρούς καὶ κώμας, καὶ ἀγοράσωσιν εἰς ἑαυτοὺς ἄρτους· διότι δὲν ἔχουσι τί νὰ φάγωσιν.

37 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δότε σεῖς εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσι.

Καὶ λέγουσι πρὸς αὐτόν, ³¹ Νὰ ὑπάγωμεν ν' ἀγοράσωμεν διακοσίων δηναρίων ἄρτους, καὶ νὰ δώσωμεν εἰς αὐτοὺς νὰ φάγωσιν;

38 Ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; ὑπάγετε καὶ ἴδετε. Καὶ ἀφοῦ εἶδον, λέγουσι, ³² Πέντε, καὶ δύο ὀψάρια.

39 Καὶ προσέταξεν αὐτοὺς νὰ καθίσωσι πάντας ἐπὶ τοῦ χλωροῦ χόρτου συμπόσια συμπόσια. 40 Καὶ ἐκάθισαν πρασιαὶ πρασιαὶ, ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πενήκοντα. 41 Καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τὰ δύο ὀψάρια, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ³³ εὐλόγησε, καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, διὰ νὰ βάλωσιν ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ τὰ δύο ὀψάρια ἐμοίρασεν εἰς πάντας. 42 Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν. 43 Καὶ ἐσήκωσαν ἀπὸ τῆς κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις, καὶ ἀπὸ τῶν ὀψαρίων. 44 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες τοὺς ἄρτους ἕως πεντακισχίλιοι ἄνδρες.

45 Καὶ ³⁴ εὐθὺς ἠνάγκασε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ νὰ ἐμβῶσιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ νὰ προῦπάγωσιν εἰς τὸ πέραν πρὸς Βηθσαϊδάν, ἕως οὗ αὐτὸς ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον. 46 Καὶ ἀπολύσας αὐτοὺς, ὑπήγεν εἰς τὸ ὄρος διὰ νὰ προσευχηθῆ.

47 Καὶ ³⁵ ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, τὸ πλοῖον ἦτο ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης, καὶ αὐτὸς μόνος ἐπὶ τῆς γῆς. 48 Καὶ εἶδον αὐτοὺς βασανιζομένους εἰς τὸ νὰ κωπηλατῶσι· διότι ἦτο ὁ ἄνεμος ἐναντίος εἰς αὐτοὺς· καὶ περὶ τὴν τετάρτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης· καὶ ³⁶ ἤθελε νὰ περάσῃ αὐτοὺς. 49 Οἱ δὲ ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἐνόμισαν ὅτι εἶναι φάντασμα, καὶ ἀνέκραξαν. 50 Διότι πάντες εἶδον αὐτόν, καὶ ἐταράχθησαν. Καὶ εὐθὺς ἐλάλησε μετ' αὐτῶν, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Θαρσείτε· ἐγὼ εἶμαι, μὴ φοβείσθε.

51 Καὶ ἀνέβη πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἔπαυσεν ὁ ἄνεμος. Καὶ ἐξεπλήττοντο καθ' ἑαυτοὺς λίαν καθ' ὑπερβολὴν, καὶ ἐθαύμαζον. 52 Διότι ³⁷ δὲν ἐνόησαν ἐκ τῶν ἄρτων, ³⁸ ἐπειδὴ ἡ καρδιά αὐτῶν ἦτο πεπωρωμένη.

53 Καὶ ³⁹ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ, καὶ ἐλιμενίσθησαν. 54 Καὶ ὅτε ἐξῆλθον ἐκ τοῦ πλοίου, εὐθὺς γνωρίσαντες αὐτόν, 55 ἔδραμον εἰς πάντα τὰ περὶχωρα ἐκεῖνα, καὶ ἤρχισαν νὰ περιφέρωσιν ἐπὶ τῶν κραββάτων τοὺς ἄρρωστους, ὅπου ἦκουον ὅτι εἶναι ἐκεῖ. 56 Καὶ ὅπου εἰσῆρχετο εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀγρούς, ἔθετον εἰς τὰς ἀγορὰς τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ παρεκάλουν αὐτόν ⁴⁰ νὰ ἐγγίσωσι κἂν τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἤγγιζον αὐτό, ἐθεραπεύοντο.

[ΚΕΦ. Ζ'.] ΚΑΙ ¹ συνάγονται πρὸς αὐτόν οἱ Φαρισαῖοι, καὶ τινες τῶν γραμματέων, ἐλθόντες ἀπὸ Ἱεροσολύμων. 2 Καὶ ἰδόντες τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τρώγοντας ἄρτους μετὰ χεῖρας μεμολυσμένας, τούτεστιν ἀνίπτους, ἐμίμθησαν αὐτοῦ· 3 (διότι οἱ Φαρισαῖοι καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι, ἐὰν δὲν νίψωσι μέχρι τοῦ ἀγκῶνος τὰς χεῖρας, δὲν τρώγουσι, κρατοῦντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων· 4 καὶ ἐπιστρέψαντες ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, ἐὰν δὲν νιφθῶσι, δὲν τρώγουσιν· εἶναι καὶ ἄλλα πολλὰ τὰ ὁποῖα παρέλαβον νὰ φυλάττωσι, πλύματα ποτηρίων, καὶ ξεστῶν, καὶ σκευῶν χαλκίων, καὶ κλινῶν)

5 ἔπειτα ² ἐρωτῶσιν αὐτόν οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, Διατί οἱ μαθηταὶ σου δὲν περιπατοῦσι κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, ἀλλὰ μετὰ χεῖρας ἀνίπτους τρώγουσι τὸν ἄρτον;

6 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὅτι καλῶς προεφήτευσεν ὁ Ἡσαΐας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν, ὡς εἶναι γε-

³⁵ Ματθ.
ιδ'. 23.
'Ιωάν. ε'.
16, 17.

³⁶ 'Ιδὲ
Λουκ. κδ'.
28.

³⁷ κεφ. η'.
17, 18.

³⁸ κεφ. γ'.
5: ιε'. 14.

³⁹ Ματθ.
ιδ'. 34.

⁴⁰ Ματθ.
θ'. 20.

κεφ. ε'.
27, 28.

Πράξ. ιθ'.
12.

¹ Ματθ.
ιε'. 1.

² Ματθ.
ιε'. 2.

Κεφ. η'.

Ἡσα.
κεφ. 13.
Ματθ. ιε'.
8.

γραμμένον, " Οὗτος ὁ λαὸς διὰ τῶν χειλέων μὲ τιμᾷ, ἢ δὲ καρδία αὐτῶν μακρὰν ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ. 7 εἰς μάτην δὲ μὲ σέβονται, διδάσκοντες διδασκαλίας, ἐντάλματα ἀνθρώπων." 8 Διότι ἀφήσαντες τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, κρατεῖτε τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, πλύματα ξεστῶν καὶ ποτηρίων, καὶ ἄλλα παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ κάμνετε. 9 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Καλῶς ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, διὰ τὰ φυλάττητε τὴν παράδοσιν σας. 10 Διότι ὁ Μωϋσῆς εἶπε, " Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου." καὶ, " Ὅσοι ἀκολογῶν πατέρα ἢ μητέρα, ἐξάπαντος νὰ θανατόνηται." 11 Σεῖς ὅμως λέγετε, Ἐὰν ἄνθρωπος εἶπῃ πρὸς τὸν πατέρα ἢ πρὸς τὴν μητέρα, " Κορβάν, τουτέστι δῶρον, εἶναι ὁ, τι ἠθελες ὠφελῆθῃ ἐξ ἐμοῦ, ἀρκεῖ. 12 καὶ δὲν ἀφίετε πλέον αὐτὸν νὰ κάμῃ οὐδὲν εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ, 13 ἀκυροῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ χάριν τῆς παραδόσεώς σας, τὴν ὁποίαν παρεδώκατε· καὶ κάμνετε παρόμοια τοιαῦτα πολλά.

14 Καὶ ἵπροσκαλέσας πάντα τὸν ὄχλον, ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Ἀκούετε μου πάντες, καὶ νοεῖτε· 15 δὲν εἶναι οὐδὲν εἰσερχόμενον ἐξῶθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰς αὐτὸν, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ μολύνη αὐτὸν, ἀλλὰ τὰ ἐξερχόμενα ἀπ' αὐτοῦ, ἐκείνα εἶναι τὰ μολυνοντα τὸν ἄνθρωπον. 16 Ὁ ἔχων ὤτα διὰ νὰ ἀκούῃ, ἀς ἀκούῃ.

17 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τῆς παραβολῆς.

18 Καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Οὕτω καὶ σεῖς ἀσύνετοι εἰσθε; δὲν καταλαμβάνετε ὅτι πᾶν τὸ ἐξῶθεν εἰσερχόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον δὲν δύναται νὰ μολύνη αὐτόν; 19 διότι δὲν εἰσερχεται εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ ἐξέρχεται εἰς τὸν ἀφῆδρῶνα, καθαρῖζον πάντα τὰ φαγητά. 20 Ἐλεγε δὲ, Ὅτι τὸ ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ ἀνθρώπου, ἐκεῖνο μολύνει τὸν ἄνθρωπον· 21 διότι ἔσωθεν ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων ἐξέρχονται οἱ διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ, μοιχεῖαι, πορνείαι, φόνοι, 22 κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος, ἀσέλγεια, βλέμμα πονηρὸν, βλασφημία, ὑπερηφανία, ἀφροσύνη. 23 Πάντα ταῦτα τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐξέρχονται, καὶ μολύνουσι τὸν ἄνθρωπον.

24 Καὶ ἵσηκωθεῖς ἐκείθεν, ὑπῆγεν εἰς τὰ μεθόρια Τύρου καὶ Σιδῶνος· καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν, δὲν ἠθελε νὰ

μάθῃ τοῦτο μηδεὶς· δὲν ἠδυνήθη ὁμοῦ νὰ κρυφθῇ. 25 Διότι ἀκούσασα περὶ αὐτοῦ γυνὴ τις, τῆς ὁποίας τὸ θυγάτριον εἶχε πνεῦμα ἀκάθαρτον, ἦλθε καὶ προσέπεσεν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. 26 Ἦτο δὲ ἡ γυνὴ Ἑλληνίς, Συροφοίνισσα τὸ γένος· καὶ παρεκάλει αὐτὸν νὰ ἐκβάλλῃ τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς.

27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτήν, Ἄφες πρῶτον νὰ χορτασθῶσι τὰ τέκνα, διότι δὲν εἶναι καλὸν νὰ λάβῃ τις τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ νὰ ρίψῃ εἰς τὰ κυνάρια.

28 Ἡ δὲ ἀπεκρίθη καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, Ναὶ, Κύριε· ἀλλὰ καὶ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς τραπέζης τρώγουσιν ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν παιδιῶν.

29 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν, Διὰ τοῦτον τὸν λόγον ὑπάγε· ἐξῆλθε τὸ δαιμόνιον ἀπὸ τῆς θυγατρὸς σου. 30 Καὶ ὅτε ὑπῆγεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, εὗρεν ὅτι τὸ δαιμόνιον ἐξῆλθε, καὶ τὴν θυγατέρα κειμένην ἐπὶ τῆς κλίνης.

31 Καὶ ἵάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὀρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρίων τῆς Δεκαπόλεως.

32 Καὶ ἵφῆρουσι πρὸς αὐτὸν κωφὸν μογιάλον· καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν νὰ ἐπιθέσῃ τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτόν. 33 Καὶ παραλαβὼν αὐτὸν κατ' ἰδίαν ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὕδα αὐτοῦ· 16 καὶ πτύσας, ἤγγισε τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ· 34 καὶ ἵαναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἵεστῆναξε, καὶ λέγει πρὸς αὐτόν, ΕΦΦΑΘΑ, τουτέστιν, Ἀνοιχθήτι. 35 Καὶ ἵεὐθύς ἵνοιχθησαν τὰ ὕδα αὐτοῦ· καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλῶσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς.

36 Καὶ ἵπαρήγγειλεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ εἴπωσι τοῦτο εἰς μηδένα· πλὴν ὅσον αὐτὸς παρήγγελλεν εἰς αὐτοὺς, τόσον περισσότερον ἐκείνοι ἐκήρυττον. 37 Καὶ ἐξεπλήττοντο καθ' ὑπερβολὴν, λέγοντες, Καλῶς ἵπραξε τὰ πάντα· καὶ τοὺς κωφοὺς κάμνει νὰ ἀκούωσι, καὶ τοὺς ἀλάλους νὰ λαλῶσι.

[ΚΕΦ. Η'.] ἵΕΝ ἐκείναις ταῖς ἵμέραις, ἵεπειδὴ ἵτο πάμπολυς ὄχλος, καὶ δὲν εἶχον τί νὰ φάγωσι, προσκαλέσας ὁ ἵησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει πρὸς αὐτοὺς, 2 Σπλαγχνίζομαι διὰ τὸν ὄχλον, ὅτι τρεῖς ἵδη ἵμέρας μένουσι πλησίον μου, καὶ δὲν ἵεχουσι τί νὰ φάγωσι· 3 καὶ εἰν ἀπολυσω αὐτοὺς νῆστες εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν, θέλουσιν ἀποκάμει καθ' ὁδόν· διότι τινὲς ἐξ αὐτῶν ἵηλθον μακρόθεν.

12 Ματθ.
ιε'. 29.

12 Ματθ.
θ'. 32.
Λουκ. ια'.
14.

14 κεφ. η'.
23. ἵωάν.
θ'. 6.

15 κεφ. ε'.
41. ἵωάν.

ια'. 41:
ιζ'. 1.

16 ἵωάν.
ια'. 33.

38.
17 ἵησα.

λε'. 5, 6.
Ματθ. ια'.
5.

18 κεφ. ε'.
43.

1 Ματθ.
ιε'. 32.

Ἐξῶδ.
κ'. 12.
Δευτ. ε'.
16. Ματθ.
ιε'. 4.

Ἐξῶδ.
κα'. 17.
Δευτ. κ'.
9. Παρ.
κ'. 20.

Ματθ.
ιε'. 5:
κγ'. 18.

Ματθ.
ιε'. 10.

Ματθ.
ια'. 15.

Ματθ.
ιε'. 15.

Γεν. ε'.
5: η'. 21.
Ματθ. ιε'.
19.

Ματθ.
ιε'. 21.

	4 Καὶ ἀπεκρίθησαν πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Πόθεν θέλει τις δυνηθῆναι νὰ χορτάσῃ τούτους ἀπὸ ἄρτων ἐδῶ ἐπὶ τῆς ἐρημίας;	ἔφερον αὐτὸν ἔξω τῆς κόμης· καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα αὐτοῦ, ἐπέθεσεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, καὶ ἤρῳτα αὐτὸν ἂν βλέπῃ τι. 24 Καὶ ἀναβλέψας, ἔλεγε, Βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς δένδρα βλέπω περιπατοῦντας.	12 κεφ. ζ' 33.
2 Μαθθ. ιε'. 34. κεφ. ε'. 38.	5 Καὶ ἠρώτησεν αὐτοὺς, Πόσους ἄρτους ἔχετε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἑπτὰ.	25 Ἐπειτα πάλιν ἐπέθεσε τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ ἔκαμεν αὐτὸν νὰ ἀναβλέψῃ· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ ὄρασις αὐτοῦ, καὶ εἶδε καθαρῶς ἀπαντας.	
3 Μαθθ. ιδ'. 19. κεφ. ε'. 41.	6 Καὶ προσέταξε τὸν ὄχλον νὰ καθίσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, ἀφοῦ εὐχαρίστησεν, ἔκοψε καὶ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, διὰ νὰ βάλωσιν ἔμπροσθεν τοῦ ὄχλου· καὶ ἔβαλον. 7 Εἶχον καὶ ὀλίγα ὀψαράκια· καὶ εὐλογήσας, εἶπε νὰ βάλωσι καὶ αὐτά. 8 Ἐφαγον δὲ καὶ ἔχορτάσθησαν· καὶ ἐσήκωσαν περισσεύματα κλασμάτων, ἑπτὰ σφυρίδας. 9 Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτοὺς.	26 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, λέγων, Μηδὲ εἰς τὴν κόμην εἰσέλθῃς, μηδὲ εἶπῃς τούτο εἰς τινα ἐν τῇ κόμῃ.	14 Μαθθ. η' 4. κεφ. ε'. 43.
4 Μαθθ. ιε'. 39.	10 Καὶ εὐθὺς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ μέρη Δαλμανουθά.	27 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κόμας τῆς Καισαρείας Φιλίππου· καὶ καθ' ὁδὸν ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων πρὸς αὐτοὺς, Τίνα μὲ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι, ὅτι εἶμαι;	15 Μαθθ. ιε'. 13. Λουκ. θ'. 18.
5 Μαθθ. ιβ'. 38: ιε'. 1. Ἰωάν. ε'. 30.	11 Καὶ ἐξῆλθον οἱ Φαρισαῖοι, καὶ ἤρχισαν νὰ κάμνωσιν ἐρωτήσεις πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐζήτησαν παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειράζοντες αὐτόν. 12 Τότε ἀναστενάξας ἐκ καρδίας αὐτοῦ, λέγει, Διὰ τί ἡ γενεὰ αὕτη σημεῖον ζητεῖ; ἀληθῶς σας λέγω, Δὲν θέλει δοθῆναι εἰς τὴν γενεὰν ταύτην σημεῖον. 13 Καὶ ἀφήσας αὐτοὺς, εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.	28 Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· καὶ ἄλλοι, τὸν Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ἕνα τῶν προφητῶν.	16 Μαθθ. ιδ'. 2.
6 Μαθθ. ιε'. 5.	14 Ἐλησμόνησαν δὲ νὰ λάβωσιν ἄρτους, καὶ δὲν εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ εἰμὴ ἕνα ἄρτον. 15 Καὶ παρήγγελλεν εἰς αὐτοὺς, λέγων, βλέπετε, προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης τοῦ Ἠρώδου.	29 Καὶ αὐτὸς λέγει πρὸς αὐτοὺς, Ἀλλὰ σεις τίνα μὲ λέγετε, ὅτι εἶμαι; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει πρὸς αὐτόν, Σὺ εἶσαι ὁ Χριστός.	17 Μαθθ. ιε'. 16. Ἰωάν. ε'. 69: ια'. 27.
7 Μαθθ. ιε'. 6. Λουκ. ιβ'. 1.	16 Καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους, λέγοντες, Ὅτι ἄρτους δὲν ἔχομεν.	30 Καὶ παρήγγελλεν αὐστηρῶς εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ λέγωσιν εἰς μηδένα περὶ αὐτοῦ.	18 Μαθθ. ιε'. 21: ιε'. 22. Λουκ. θ'. 22.
8 Μαθθ. ιε'. 7.	17 Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς αὐτοὺς, Τί διαλογίζεσθε, ὅτι δὲν ἔχετε ἄρτους; ἔτι δὲν νοεῖτε, οὐδὲ καταλαμβάνετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν σας; 18 ὀφθαλμοὺς ἔχοντες δὲν βλέπετε; καὶ ὧτα ἔχοντες δὲν ἀκούετε; καὶ δὲν ἐνθυμείσθε; 19 ὅτε ἔκοψα τοὺς πέντε ἄρτους εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίλους πλήρεις κλασμάτων ἐσηκώσατε; Λέγουσι πρὸς αὐτόν, Δώδεκα. 20 Καὶ ὅτε τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσας σφυρίδας πλήρεις κλασμάτων ἐσηκώσατε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἑπτὰ. 21 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Πῶς δὲν καταλαμβάνετε;	31 Καὶ ἤρχισε νὰ διδάσκῃ αὐτοὺς ὅτι πρέπει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ καταφρονηθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ νὰ θανατωθῆναι, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας νὰ ἀναστηθῆναι. 32 Καὶ ἐλάλει τὸν λόγον παρρησίᾳ. Καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ Πέτρος κατ' ἰδίαν, ἤρχισε νὰ ἐπιτιμᾷ αὐτόν.	19 Μαθθ. ιε'. 16. Ἰωάν. ε'. 69: ια'. 27. 18 Μαθθ. ιε'. 20. 19 Μαθθ. ιε'. 21: ιε'. 22. Λουκ. θ'. 22.
9 κεφ. ε'. 52.	17 Νοήσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς αὐτοὺς, Τί διαλογίζεσθε, ὅτι δὲν ἔχετε ἄρτους; ἔτι δὲν νοεῖτε, οὐδὲ καταλαμβάνετε; ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν σας; 18 ὀφθαλμοὺς ἔχοντες δὲν βλέπετε; καὶ ὧτα ἔχοντες δὲν ἀκούετε; καὶ δὲν ἐνθυμείσθε; 19 ὅτε ἔκοψα τοὺς πέντε ἄρτους εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίλους πλήρεις κλασμάτων ἐσηκώσατε; Λέγουσι πρὸς αὐτόν, Δώδεκα. 20 Καὶ ὅτε τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσας σφυρίδας πλήρεις κλασμάτων ἐσηκώσατε; Οἱ δὲ εἶπον, Ἑπτὰ. 21 Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Πῶς δὲν καταλαμβάνετε;	33 Ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἐπετίμησε τὸν Πέτρον, λέγων, Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ· διότι δὲν φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων.	
10 Μαθθ. ιδ'. 20. κεφ. ε'. 43. Λουκ. θ'. 17. Ἰωάν. ε'. 13.	22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσι πρὸς αὐτὸν τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν νὰ ἐγγίσῃ αὐτόν. 23 Καὶ πιάσας τὴν χεῖρα τοῦ τυφλοῦ,	34 Καὶ προσκαλέσας τὸν ὄχλον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὅστις θέλει νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἄς ἀπαρνηθῆναι ἑαυτόν, καὶ ἄς ἀκολουθῆναι τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἄς με ἀκολουθῆναι. 35 Διότι ὅστις θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος θέλει σώσει αὐτήν. 36 Ἐπειδὴ τί θέλει ὠφελήσει τὸν ἄνθρωπον, εἰὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; 37 Ἡ τί θέλει δώσει ὁ ἄνθρωπος εἰς ἀνταλλαγὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; 38 Διότι ὅστις ἀισχυνοῦναι δι' ἐμὲ καὶ διὰ τοὺς λόγους	20 Μαθθ. ιε'. 38: ιε'. 24. Λουκ. θ'. 23: ιδ'. 27. 21 Ἰωάν. ιβ'. 25. 22 Μαθθ. ιε'. 33. Λουκ. θ'. 26: ιδ'. 9. 23 Ἰδὲ 16. Τίμ. β'. α'. 8: β'. 12.
11 Μαθθ. ιε'. 37. εἰχ. 8. 12 κεφ. ε'. 52. εἰχ. 17.	22 Καὶ ἔρχεται εἰς Βηθσαϊδάν· καὶ φέρουσι πρὸς αὐτὸν τυφλόν, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν νὰ ἐγγίσῃ αὐτόν. 23 Καὶ πιάσας τὴν χεῖρα τοῦ τυφλοῦ,		

Κεφ. θ'.

μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει αἰσχυρῆθαι δι' αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων.

[ΚΕΦ. Θ.] Καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς, Ἰ' Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι εἶναι τινὲς τῶν ἐδῶ ἰσταμένων, οἵτινες δὲν θέλουσι γενεθῆ θάνατον, ἕως οὗ ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐλθοῦσαν μετὰ δυνάμεως.

2 ΚΑΙ μεθ' ἡμέρας ἕξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ τὸν Ἰωάννην, καὶ ἀναβιβάζει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνοι. 3 Καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν. 4 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔγειναν στιλπνά, λευκὰ ὡς χιῶν, ὅποια λευκαντῆς ἐπὶ τῆς γῆς δὲν δύναται νὰ λευκάνῃ. 5 Καὶ ἑφάνη εἰς αὐτοὺς ὁ Ἡλίας μετὰ τοῦ Μωϋσέως καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες μετὰ τοῦ Ἰησοῦ.

6 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος λέγει πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Ῥαββὶ, καλὸν εἶναι νὰ ἤμεθα ἐδῶ καὶ ἄς κάμωμεν τρεῖς σκηνάς, διὰ σέ μίαν, καὶ διὰ τὸν Μωϋσῆν μίαν, καὶ διὰ τὸν Ἡλίαν μίαν. 7 Διότι δὲν ἤξευρε τί νὰ εἴπῃ ἐπειδὴ ἦσαν πεφοβισμένοι.

8 Καὶ νεφέλη ἐπεσκίασεν αὐτοὺς καὶ ἦλθε φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα, Οὗτος εἶναι ὁ Υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός· αὐτοῦ ἀκούετε.

9 Καὶ ἐξαίφνης περιβλέψαντες, δὲν εἶδον πλέον οὐδένα, ἀλλὰ τὸν Ἰησοῦν μόνον μεθ' ἑαυτῶν.

10 Ἐνῶ δὲ κατέβαινον ἀπὸ τοῦ ὄρους, παρηγγεῖλεν εἰς αὐτοὺς νὰ μὴ διηγηθῶσιν εἰς μηδένα ὅσα εἶδον, εἰμὴ ὅταν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν. 11 Καὶ ἐφύλαξαν τὸν λόγον ἐν ἑαυτοῖς, συζητοῦντες πρὸς ἀλλήλους, τί εἶναι τὸ νὰ ἀναστηθῇ ἐκ νεκρῶν.

12 Καὶ ἠρώτων αὐτὸν, λέγοντες, Διὰ τί λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, ὅτι πρέπει νὰ ἔλθῃ ὁ Ἡλίας πρῶτον;

13 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὁ Ἡλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον, ἀποκαθιστᾷ πάντα καὶ ὅτι εἶναι γεγραμμένον περὶ τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι πρέπει νὰ πάθῃ πολλὰ, καὶ νὰ ἐξουδενωθῇ. 14 Σᾶς λέγω ὁμοίως, ὅτι καὶ ὁ Ἡλίας ἦλθε, καὶ ἔπραξαν εἰς αὐτὸν ὅσα ἠθέλησαν, καθὼς εἶναι γεγραμμένον περὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ εὐθὺς πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν, ἔγειεν ἔκθαμβος, καὶ προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν.

16 Καὶ ἠρώτησε τοὺς γραμματεῖς, Τί συζητεῖτε μετ' αὐτῶν; 17 Καὶ ἀποκριθεὶς εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπε, Διδάσκαλε, ἔφερα πρὸς σέ τὸν υἱόν μου ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον· 18 καὶ ὅπου πιάσῃ αὐτόν, σπαράττει αὐτόν καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον πρὸς τοὺς μαθητὰς σου νὰ ἐκβάλωσιν αὐτό, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν.

19 Ἐκεῖνος δὲ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτόν, λέγει, Ὁ γενεὰ ἄπιστος, ἕως πότε θέλω εἶσθαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε θέλω ὑπομένει ὑμᾶς; φέρετε αὐτόν πρὸς ἐμέ. 20 Καὶ ἔφεραν αὐτόν πρὸς αὐτόν καὶ ὡς εἶδεν αὐτόν, εὐθὺς τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκυλίετο ἀφρίζων.

21 Καὶ ἠρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ, Πόσος καιρὸς εἶναι ἀφοῦ τοῦτο ἔγειεν εἰς αὐτόν; Ὁ δὲ εἶπε, Παιδιόθεν. 22 Καὶ πολλάκις αὐτόν καὶ εἰς πῦρ ἔρριψε καὶ εἰς ὕδατα, διὰ νὰ ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' ἐάν δύνασαι τι, βοήθησον ἡμᾶς, σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς.

23 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν, τὸ, Ἐάν δύνασαι νὰ πιστεύσῃς, πάντα εἶναι δυνατὰ εἰς τὸν πιστεύοντα.

24 Καὶ εὐθὺς κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ δακρύων, ἔλεγε, Πιστεύω, Κύριε· βοήθει εἰς τὴν ἀπιστίαν μου. 25 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, ἐπετίμησε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον, λέγων πρὸς αὐτό, Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σέ προστάζω, Ἐξέλθε ἀπ' αὐτοῦ, καὶ μὴ εἰσέλθῃς πλέον εἰς αὐτόν. 26 Καὶ τὸ πνεῦμα κράξας, καὶ πολλὰ σπαράξας αὐτόν, ἐξῆλθε· καὶ ἔγειεν ὡς νεκρός, ὥστε πολλοὶ ἔλεγον ὅτι ἀπέθανεν. 27 Ὁ δὲ Ἰησοῦς πιάσας αὐτόν ἀπὸ τῆς χειρὸς, ἤγειρεν αὐτόν· καὶ ἐσηκώθη.

28 Καὶ ὅτε εἰσῆλθεν εἰς οἶκον, οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν, Διὰ τί ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἐκβάλωμεν αὐτό;

29 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τοῦτο τὸ γένος δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ δι' οὐδενὸς ἄλλου τρόπου, εἰμὴ διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας.

30 Καὶ ἐξελθόντες ἐκεῖθεν, διέβαινον διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ δὲν ἤθελε νὰ μάθῃ τοῦτο οὐδεὶς. 31 Διότι ἐδίδασκε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτούς, Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίεται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ θένεται θανατώσει αὐτόν· καὶ θανατωθεὶς, τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῆ.

32 Ἐκεῖνοι ὁμοίως δὲν ἐνόουν τὸν λόγον,

11 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37. 12 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37. 13 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37. 14 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37. 15 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

11 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

12 κεφ. α'. 26. Λουκ. θ'. 42.

13 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

14 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

15 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

11 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

12 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

13 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

14 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

15 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

16 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

17 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

18 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

19 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

20 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

21 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

22 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

23 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

24 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

25 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

26 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

27 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

28 Μαθθ. 17. Λουκ. θ'. 37.

καὶ ἐφοβοῦντο νὰ ἐρωτήσωσιν αὐτόν.

¹⁶ Ματθ.
17. 1.
Λουκ. θ΄.
46: κβ΄.
24.

33 Καὶ ¹⁸ ἦλθεν εἰς Καπερναοὺμ· καὶ ὄτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἠρώτα αὐτούς, Τί διελογίζεσθε καθ' ὁδὸν πρὸς ἀλλήλους; 34 Οἱ δὲ ἐσιώπων· διότι καθ' ὁδὸν διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, τίς εἶναι μεγαλύτερος.

¹⁷ Ματθ.
κ΄. 26, 27.
κεφ. ε΄.
43.

35 Καὶ καθίσας ἐκάλεσε τοὺς δώδεκα, καὶ λέγει πρὸς αὐτούς, ¹⁷ Ὅστις θέλει νὰ ἦναι πρῶτος, θέλει εἶσθαι πάντων ἔσχατος, καὶ πάντων ὑπηρέτης. 36 Καὶ

¹⁸ Ματθ.
17. 2.
κεφ. ε΄. 16.

¹⁸ λαβὼν παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισθεὶς αὐτὸ, εἶπε πρὸς αὐτούς, 37 Ὅστις δεχθῆ ἐν τῶν τοιούτων παιδιῶν εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ¹⁹ ὅστις δεχθῆ ἐμὲ, δὲν δέχεται ἐμὲ, ἀλλὰ τὸν ἀποστειλαντά με.

¹⁸ Ματθ.
ε΄. 40.
Λουκ. θ΄.
48.
²⁰ Ἀριθ.
ια΄. 28.
Λουκ. θ΄.
49.

38 Ὅτι ἀπεκρίθη δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰωάννης, λέγων, Διδάσκαλε, εἰδομένον τινα ἐκβάλλοντα δαιμόνια εἰς τὸ ὄνομά σου, ὅστις δὲν ἀκολουθεῖ ἡμᾶς· καὶ ἐμποδίσασμεν αὐτὸν, διότι δὲν ἀκολουθεῖ ἡμᾶς.

²¹ Κορ.
Α΄. β΄. 3.

39 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε, Μὴ ἐμποδίζετε αὐτόν· διότι ²¹ δὲν εἶναι οὐδεὶς ὅστις θέλει κάμει θαῦμα εἰς τὸ ὄνομά μου, καὶ θέλει δυνηθῆ εὐθύς νὰ μὲ κακολογήσῃ· 40 ἐπειδὴ ²² ὅστις δὲν εἶναι καθ' ἡμῶν, εἶναι ὑπὲρ ἡμῶν. 41 Διότι

²² Ἰδὲ
Ματθ. β΄.
30.

²³ ὅστις σᾶς ποτίσῃ ποτήριον ὕδατος εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐπειδὴ εἴσθε τοῦ Χριστοῦ, ἀληθῶς σᾶς λέγω, δὲν θέλει χάσει τὸν μισθὸν αὐτοῦ· 42 καὶ ²⁴ ὅστις σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευόντων εἰς ἐμὲ, συμφέρει εἰς αὐτὸν καλήτερον νὰ περιτεθῆ μύλου πέτρα

²³ Ματθ.
ε΄. 42.

περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ νὰ ρίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν. 43 Καὶ ²⁵ ἐὰν σέ σκανδαλίξῃ ἡ χεὶρ σου, ἀπόκοψον αὐτήν· καλήτερόν σοι εἶναι νὰ εἰσέλθῃς

²⁴ Ματθ.
17. 6.
Λουκ. ιζ΄.
1.

εἰς τὴν ζωὴν κοιλῶς, παρά ἔχων τὰς δύο χεῖρας νὰ ἀπέλθῃς εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· 44 ²⁶ ὅπου

²⁵ Δευτ.
ιγ΄. 6.
Ματθ. ε΄.
29: ιη΄. 8.

“ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ δὲν σβύνεται.” 45 Καὶ ἐὰν ὁ ποῦς σου σέ σκανδαλίξῃ, ἀπόκοψον αὐτόν· καλήτερόν σοι εἶναι νὰ εἰσέλθῃς

²⁶ Ἡσα.
ξγ΄. 24.

εἰς τὴν ζωὴν χωλὸς, παρά ἔχων τοὺς δύο πόδας νὰ ρίψῃς εἰς τὴν γέενναν, εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· 46 ὅπου “ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ δὲν σβύνεται.” 47 Καὶ ἐὰν ὁ ὀφθαλμός σου σέ σκανδαλίξῃ, ἔκβαλε αὐτόν· καλήτερόν σοι εἶναι νὰ εἰσέλθῃς μον-

²⁷ Δευτ.
β΄. 13.
Ἰεζ. μγ΄.
24.

όφθαλμος εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, παρά ἔχων δύο ὀφθαλμούς νὰ ρίψῃς εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός· 48 ὅπου “ὁ σκώληξ αὐτῶν δὲν τελευτᾷ, καὶ τὸ πῦρ δὲν σβύνεται.” 49 Διότι πᾶς τις μὲ πῦρ θέλει ἀλατισθῆ, καὶ ²⁷ πᾶσα

θυσία μὲ ἄλας θέλει ἀλατισθῆ. 50

²⁸ Καλὸν τὸ ἄλας· ἀλλ' ἐὰν τὸ ἄλας γεινῇ ἀνάλατον, μὲ τί θέλετε ἀρτύσει αὐτό; ²⁹ ἔχετε ἄλας ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ³⁰ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.

[ΚΕΦ. ε΄.] ΚΑΙ ¹ σηκωθεὶς ἐκείθεν ἔρχεται εἰς τὰ ὄρια τῆς Ἰουδαίας, διὰ τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καὶ συνέρχονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν· καὶ ὡς ἐσυνείβη, πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.

2 Καὶ ² προσελθόντες οἱ Φαρισαῖοι ἠρώτησαν αὐτόν, ἂν συγχωρηταί εἰς ἄνδρα νὰ χωρισθῆ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· πειράζοντες αὐτόν.

3 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτούς, Τί προσέταξεν εἰς ἐσᾶς ὁ Μωϋσῆς;

4 Οἱ δὲ εἶπον, Ὁ Μωϋσῆς συνεχώρησε νὰ γράψῃ ἐγγραφὸν διαζυγίου, καὶ νὰ χωρισθῆ αὐτήν.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτούς, Διὰ τὴν σκληροκαρδίαν σας ἔγραψεν εἰς ἐσᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην· 6 ἀπ' ἀρχῆς ὁμοῦ τῆς κτίσεως, ² ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ Θεός. 7 ⁶ Ἐνεκεν τούτου θέλει ἀφήσει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ θέλει προσκολληθῆ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, 8 καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν· ὥστε δὲν εἶναι πλέον δύο, ἀλλὰ μία σὰρξ. 9 Ἐκεῖνο λοιπὸν τὸ ὅποιον ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος ἄς μὴ χωρίξῃ.

10 Καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ τοῦ αὐτοῦ. 11 Καὶ λέγει πρὸς αὐτούς, ⁶ Ὅστις χωρισθῆ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ νυμφεθῆ ἄλλην, πράττει μοιχείαν εἰς αὐτήν. 12 Καὶ ἐὰν γυνὴ χωρισθῆ τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ συζευχθῆ μὲ ἄλλον, μοιχεύεται.

13 Καὶ ἔφερον πρὸς αὐτὸν παιδία, διὰ νὰ ἐγγίσῃ αὐτά· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπέπληττον τοὺς φέροντας. 14 Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγαπάκησε, καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Ἀφήσατε τὰ παιδία νὰ ἔρχωνται πρὸς ἐμὲ, καὶ μὴ ἐμποδίζετε αὐτά· διότι ³ τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 15 Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ⁹ Ὅστις δὲν δεχθῆ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, δὲν θέλει εἰσελθεῖ εἰς αὐτήν. 16 Καὶ ἐναγκαλισθεὶς αὐτὰ ἔθετε τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, καὶ ἠλόγει αὐτά.

17 ¹⁰ Ἐνῶ δὲ ἐξήρχετο εἰς τὴν ὁδὸν, ἔδραμε τις καὶ γονυπετήσας ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἠρώτα αὐτόν, Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί νὰ κάμω διὰ νὰ κληρονομήσω ζωὴν αἰώνιον;

18 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν,

²⁸ Ματθ.
ε΄. 13.
Λουκ. ιδ΄.
34.

²⁹ Ἐφεσ.
δ΄. 29.
Κολ. δ΄. 6.
³⁰ Ῥωμ.
ιβ΄. 18.
ιδ΄. 19.
Κορ. Β΄.
ιγ΄. 11.
Ἐβρ. ιβ΄.
14.

¹ Ματθ.
ιδ΄. 1.

Ἰωάν. ε΄.
40: ια΄. 7.

² Ματθ.
ιδ΄. 3.
³ Δευτ.
κδ΄. 1.

Ματθ. ε΄.
31: ιθ΄. 7.

⁶ Γεν. α΄.
27: ε΄. 2.

⁶ Γεν. β΄.
24. Κορ.
Α΄. ε΄. 16.

⁶ Ἐφεσ. ε΄.
31.

⁶ Ματθ.
ε΄. 32: ιθ΄.

9. Λουκ.
ισ΄. 18.

Ῥωμ. ζ΄.
3. Κορ.
Α΄. ζ΄. 10.

11.

⁷ Ματθ.
ιδ΄. 13.

Λουκ. ιη΄.
15.

⁹ Κορ. Α΄.
ιδ΄. 20.

Πέτρ. Α΄.
β΄. 2.

⁹ Ματθ.
ιη΄. 3.

¹⁰ Ματθ.
ιδ΄. 16.

Λουκ. ιη΄.
18.

Κεφ. ι.

Τί μέ λέγεις αγαθόν; Ουδείς αγαθός, εἰμή εἰς, ὁ Θεός. 19 Τὰς ἐντολάς ἐξεύρεις, 11 "Μὴ μοιχεύσῃς· Μὴ φονεύσῃς· Μὴ κλέψῃς· Μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· Μὴ ἀποστερήσῃς· Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα."

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Διδάσκαλε, ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου.

21 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐμβλέψας εἰς αὐτὸν, ἠγάπησεν αὐτὸν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἐν σοὶ λείπει ὕπαγε, πώλησον ὅσα ἔχεις καὶ δὸς εἰς τοὺς πτωχοὺς· καὶ ἔλθε, ἀκολουθεῖ μοι, σηκώσας τὸν σταυρόν.

22 Ἐκεῖνος ὁμως σκυθρωπώσας διὰ τὸν λόγον, ἀνεχώρησε λυπούμενος· διότι εἶχε κτήματα πολλά.

23 Καὶ 12 περιβλέψας ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Πόσον δυσκόλως θέλουσιν εἰσελθεῖ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ οἱ ἔχοντες τὰ χρήματα;

24 Οἱ δὲ μαθηταὶ ἐξεπλήττοντο διὰ τοὺς λόγους αὐτοῦ. Καὶ ὁ Ἰησοῦς πάλιν ἀποκριθεὶς, λέγει πρὸς αὐτοὺς, Τέκνα, πόσον δύσκολον εἶναι νὰ εἰσελθῶσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ 14 οἱ ἔχοντες τὸ θάρρος αὐτῶν εἰς τὰ χρήματα; 25 εὐκολώτερον εἶναι κάμηλος νὰ περάσῃ διὰ τῆς τρύπης τῆς βελόνης, παρὰ πλοῦσιος νὰ εἰσελθῇ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

26 Ἐκεῖνοι δὲ σφόδρα ἐξεπλήττοντο, λέγοντες πρὸς ἑαυτοὺς, Καὶ τίς δύναται νὰ σωθῇ;

27 Ἐμβλέψας δὲ εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγει, Παρὰ ἀνθρώποις εἶναι ἀδύνατον, ἀλλ' οὐχὶ παρὰ τῷ Θεῷ· διότι 15 τὰ πάντα εἶναι δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ.

28 Καὶ 16 ἤρχισεν ὁ Πέτρος νὰ λέγῃ πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ σὲ ἠκολουθήσαμεν.

29 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀληθῶς σὰς λέγω, δὲν εἶναι οὐδείς ὅστις, ἀφήσας οἰκίαν, ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἀγροὺς, ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, 30 δὲν 17 θέλει λάβει ἑκατονταπλασίονα τώρα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, οἰκίας καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφάς καὶ μητέρας καὶ τέκνα καὶ ἀγροὺς, μετὰ διωγμῶν, καὶ ἐν τῷ ἔρχομένῳ αἰῶνι ζωὴν αἰώνιον. 31 18 Πολλοὶ ὁμως πρῶτοι θέλουσιν εἰσθαι ἔσχατοι, καὶ οἱ ἔσχατοι πρῶτοι.

32 19 Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀναβαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ὁ Ἰησοῦς προεπορεύετο αὐτῶν, καὶ ἐθαύμαζον, καὶ ἀκολουθεῖντες ἐφοβούντο. 20 Καὶ

παραλαβὼν πάλιν τοὺς δώδεκα, ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς αὐτοὺς τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν εἰς αὐτόν· 33 ὅτι ἰδοὺ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θέλει παραδοθῆ εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τοὺς γραμματεῖς, καὶ θέλουσι καταδικάσει αὐτὸν εἰς θάνατον, καὶ θέλουσι παραδώσει αὐτὸν εἰς τὰ ἔθνη· 34 καὶ θέλουσιν ἐμπαίξει αὐτὸν, καὶ μαστιγώσει αὐτὸν, καὶ θέλουσιν ἐμπτύσει εἰς αὐτὸν, καὶ θανατώσει αὐτόν· καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν θέλει ἀναστηθῆ.

35 21 Τότε ἔρχονται πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰακώβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, λέγοντες, Διδάσκαλε, θέλομεν νὰ κάμῃς εἰς ἡμᾶς ὅ,τι ζητήσωμεν.

36 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί θέλετε νὰ κάμω εἰς ἐσᾶς;

37 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Δὸς εἰς ἡμᾶς νὰ καθίσωμεν εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἐξ ἀριστερῶν σου ἐν τῇ δόξῃ σου.

38 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δὲν ἐξεύρετε τί ζητεῖτε· δύνασθε νὰ πῖντε τὸ ποτήριον τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω, καὶ νὰ βαπτισθῆτε τὸ βάπτισμα τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι;

39 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Δυνάμεθα.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τὸ μὲν ποτήριον, τὸ ὁποῖον ἐγὼ πίνω, θέλετε πίνει· καὶ τὸ βάπτισμα, τὸ ὁποῖον ἐγὼ βαπτίζομαι, θέλετε βαπτισθῆ· 40 τὸ νὰ καθίσητε ὁμως ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἀριστερῶν μου, δὲν εἶναι ἐμοῦ νὰ δώσω, ἀλλ' εἰς ὅσους εἶναι ἠτοιμασμένον.

41 Καὶ 22 ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἤρχισαν νὰ ἀγανακτῶσι περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου.

42 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλέσας αὐτοὺς, λέγει πρὸς αὐτοὺς, 23 Ἐξεύρετε ὅτι οἱ νομιζόμενοι ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν, κατακυριεύουσιν αὐτὰ· καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτά. 43 24 Οὕτως ὁμως δὲν θέλει εἰσθαι ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅστις θέλει νὰ γείνη μέγας ἐν ὑμῖν, θέλει εἰσθαι ὑπηρετῆς ὑμῶν· 44 καὶ ὅστις ἐξ ὑμῶν θέλει νὰ γείνη πρῶτος, θέλει εἰσθαι δούλος πάντων· 45 διότι 25 ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε διὰ νὰ ὑπηρετηθῆ, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ 26 νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

46 Καὶ 27 ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ· καὶ ἐνῶ ἐξήρχετο ἀπὸ τῆς Ἱεριχῶ αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ὄχλος ἰκανός, ὁ υἱὸς τοῦ Τιμαίου Βαρτίμαϊος ὁ τυφλὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ζητῶν· 47 καὶ ἀκούσας ὅτι εἶναι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος,

21 Ματθ. κ'. 20.

22 Ματθ. κ'. 24.

23 Λουκ. κβ'. 25.

24 Ματθ. κ'. 26, 28.

κεφ. θ'. 35.

Λουκ. θ'. 48.

25 Ἰωάν. γ'. 14.

Φιλιπ. β'. 7.

26 Ματθ. κ'. 28.

Τιμ. Α'. β'. 6.

Τιτ. β'. 14.

27 Ματθ. κ'. 29.

Λουκ. ιη'. 35.

Ἐξέδ.
13.
ε.τ.λ.
Ἰωβ.
24.
25.
26.
27.
28.
29.
30.
31.
32.
33.
34.
35.
36.
37.
38.
39.
40.
41.
42.
43.
44.
45.
46.
47.
48.
49.
50.
51.
52.
53.
54.
55.
56.
57.
58.
59.
60.
61.
62.
63.
64.
65.
66.
67.
68.
69.
70.
71.
72.
73.
74.
75.
76.
77.
78.
79.
80.
81.
82.
83.
84.
85.
86.
87.
88.
89.
90.
91.
92.
93.
94.
95.
96.
97.
98.
99.
100.

ἤρχισε νὰ κράζη καὶ νὰ λέγῃ, Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, Ἰησοῦ, ἐλέησόν με. 48 Καὶ ἐπέπληττον αὐτὸν πολλοὶ, διὰ νὰ σιωπήσῃ· ἀλλ' ἐκείνος πολλῶ μᾶλλον ἔκραζεν, Υἱὲ τοῦ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.

49 Καὶ σταθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε νὰ κραχθῇ· καὶ κράζουσι τὸν τυφλὸν, λέγοντες πρὸς αὐτὸν, Θάρσει, σηκώθητι· σὲ κράζει. 50 Καὶ ἐκείνος ἀπορρίψας τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, ἐσηκώθη καὶ ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν.

51 Καὶ ἀποκριθεὶς, λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Τί θέλεις νὰ σοὶ κάμω;

Καὶ ὁ τυφλὸς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ῥαββουνι, νὰ ἀναβλέψω.

52 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ὑπαγε· ἡ πίστις σου σὲ ἔσωσε. Καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει τὸν Ἰησοῦν ἐν τῇ ὁδῷ.

[ΚΕΦ. ΙΑ'.] ΚΑΙ ὅτε πλησιάζουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθφαγή καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, 2 καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην τὴν κατέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθὺς εἰσερχόμενοι εἰς αὐτὴν θέλετε εὐρεῖ πωλᾶριον δεδεμένον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς ἄνθρωπος ἐκάθισε· λύσατε αὐτὸ καὶ φέρετε· 3 καὶ εἴαν τις εἴπῃ πρὸς ἐσᾶς, Διὰ τί κάμνετε τοῦτο; εἶπατε, Ὅτι ὁ Κύριος ἔχει χρεῖαν αὐτοῦ· καὶ εὐθὺς θέλει ἀποστείλει αὐτὸ ἐδώ.

4 Καὶ ὑπήγον, καὶ εὔρον τὸ πωλᾶριον δεδεμένον πρὸς τὴν θύραν ἕξω ἐπὶ τῆς διόδου, καὶ λύουσιν αὐτό. 5 Καὶ τινὲς τῶν ἐκεῖ ἰσταμένων ἔλεγον πρὸς αὐτοὺς, Τί κάμνετε λύοντες τὸ πωλᾶριον; 6 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτοὺς καθὼς παρήγγειλεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἀφήκαν αὐτούς.

7 Καὶ ἔφεραν τὸ πωλᾶριον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔβαλον ἐπ' αὐτοῦ τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτοῦ. 8

2 Πολλοὶ δὲ ἔστρωσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν εἰς τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ ἔσκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἔστρωνον εἰς τὴν ὁδόν. 9 Καὶ οἱ προπορευόμενοι καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες, Ὁσσαννὰ, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· 10 εὐλογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ πατρὸς ἡμῶν Δαβὶδ· Ὁσσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

11 Καὶ ἔειπεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἀφοῦ περιέβλεψε πάντα, ἐπειδὴ ἡ ὥρα ἦτο ἤδη πρὸς ἑσπέραν, ἐξῆλθεν εἰς Βηθανίαν μετὰ τῶν δώδεκα.

12 Καὶ τῇ ἐπαύριον ἀφοῦ ἐξῆλθον ἀπὸ Βηθανίας, ἐπεινάσει. 13 Καὶ ἰδὼν

μακρόθεν συκὴν ἔχουσαν φύλλα, ἦλθεν ἄν τυχὸν εὐρη τὴν ἐν αὐτῇ· καὶ ἔλθων ἐπ' αὐτὴν, οὐδὲν εὗρεν εἰμὴ φύλλα· διότι δὲν ἦτο καιρὸς σύκων. 14 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτὴν, Μηδεὶς πλέον εἰς τὸν αἰῶνα νὰ μὴ φάγῃ καρπὸν ἀπὸ σοῦ. Καὶ ἤκουον τοῦτο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

15 Καὶ ἔρχονται εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἤρχισε νὰ ἐκβάλλῃ τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν ἀργυραμοιβῶν, καὶ τὰ καθίσματα τῶν πωλοῦντων τὰς περιστερὰς ἀνέτρεψε· 16 καὶ δὲν ἄφινε νὰ περάσῃ τις σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ.

17 Καὶ ἐδίδασκε, λέγων πρὸς αὐτοὺς, Δὲν εἶναι γεγραμμένον, Ὅτι ὁ οἶκός μου θέλει ὀνομάζεσθαι οἶκος προσευχῆς διὰ πάντα τὰ ἔθνη; 10 σεῖς δὲ ἐκάμετε αὐτὸν σπήλαιον ἠσθῶν.

18 Καὶ ἤκουσαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ ἐζήτουν πῶς νὰ ἀπολέσωσιν αὐτόν· διότι ἐφοβούντο αὐτόν, ἐπειδὴ πᾶς ὁ ὄχλος ἐξεπλήτετο εἰς τὴν διδασχὴν αὐτοῦ.

19 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, ἐζήρητο ἕξω τῆς πόλεως.

20 Καὶ τὸ πρῶν διαβαίνοντες, εἶδον τὴν συκὴν ἐξηραμμένην ἐκ ριζῶν. 21 Καὶ ἐνθυμηθεὶς ὁ Πέτρος, λέγει πρὸς αὐτόν, Ῥαββι, ἰδὲ ἡ συκὴ, τὴν ὁποίαν κατηράσθης, ἐξηράνθη.

22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει πρὸς αὐτοὺς, Ἐχετε πίστιν Θεοῦ. 23 Διότι ἄληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι ὅστις εἴπῃ πρὸς τὸ ὄρος τοῦτο, Σηκώθητι καὶ ρίψθητι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ δὲν διστάσῃ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λέγει γίνονται, θέλει γείνει εἰς αὐτόν ὅ,τι εἴαν εἴπῃ. 24 Διὰ τοῦτο σᾶς λέγω,

16 Πάντα ὅσα προσευχόμενοι ζητεῖτε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε, καὶ θέλει γείνει εἰς ἐσᾶς. 25 Καὶ ὅταν ἰστασθε προσευχόμενοι, 18 συγχωρεῖτε, εἴαν ἔχητέ τι κατὰ τινος, διὰ νὰ συγχωρήσῃ εἰς ἐσᾶς καὶ ὁ Πατὴρ σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τὰ ἀμαρτήματά σας. 26 Ἄλλ' εἴαν σεῖς δὲν συγχωρήτε, οὐδὲ ὁ Πατὴρ σας ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς θέλει συγχωρήσει τὰ ἀμαρτήματά σας.

27 Καὶ ἔρχονται πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐνῶ περιεπάτει ἐν τῷ ἱερῷ, ἔρχονται πρὸς αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι, 28 καὶ λέγουσι πρὸς αὐτόν, Ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ πράττεται ταῦτα; καὶ τίς σοὶ ἔδωκε τὴν ἐξουσίαν ταύτην διὰ νὰ πράττῃς ταῦτα;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε

28 Ματθ. θ'. 22. κεφ. ε'. 34.

1 Ματθ. κα'. 1. Λουκ. ιθ'. 29. Ἰωάν. ιβ'. 14.

2 Ματθ. κα'. 8.

3 Ψαλ. ρη'. 26.

4 Ψαλ. ρη'. 1.

5 Ματθ. κα'. 12.

6 Ματθ. κα'. 18.

7 Ματθ. κα'. 19.

8 Ματθ. κα'. 12. Λουκ. ιθ'. 45. Ἰωάν. β'. 14.

9 Ἠσα. νσ'. 7. 10 Ἰερ. ζ'. 11.

11 Ματθ. κα'. 45. 46. Λουκ. ιθ'. 47. 12 Ματθ. ζ'. 28. κεφ. α'. 22. Λουκ. δ'. 32.

13 Ματθ. κα'. 19.

14 Ματθ. ιζ'. 20. κα'. 21. Λουκ. ιζ'. 6.

15 Ματθ. ζ'. 7. Λουκ. ια'. 9. Ἰωάν. ιδ'. 13. ε'. 7. 15.

24. Ἰακ. α'. 5. 6. 16 Ματθ. γ'. 14. 13.

17 Ματθ. ιη'. 35.

18 Ματθ. κα'. 23. Λουκ. κ'. 1.

πρὸς αὐτοὺς, Θέλω σὰς ἐρωτήσει καὶ ἐγὼ ἓνα λόγον· καὶ ἀποκρίθητέ μοι, καὶ θέλω σὰς εἰπεῖ ἐν ποίᾳ ἐξουσία πράττω ταῦτα. 30 Τὸ βάπτισμα τοῦ Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦτο, ἢ ἐξ ἀνθρώπων; ἀποκρίθητέ μοι.

31 Καὶ διελογίζοντο καθ' ἑαυτοὺς, λέγοντες, Ἐὰν εἰπώμεν, Ἐξ οὐρανοῦ, θέλει εἰπεῖ, Διὰ τί λοιπὸν δὲν ἐπιστεύσατε εἰς αὐτόν; 32 Ἄλλ' ἐὰν εἰπώμεν, Ἐξ ἀνθρώπων, ἐφοβοῦντο τὸν λαόν· ¹⁹ διότι πάντες εἶχον τὸν Ἰωάννην ὅτι ἦτο τῶντι προφήτης. 33 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, Δὲν ἐξεύρομεν.

Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς λέγει πρὸς αὐτοὺς, Οὐδὲ ἐγὼ λέγω πρὸς ὑμᾶς ἐν ποίᾳ ἐξουσία πράττω ταῦτα.

[ΚΕΦ. ΙΒ'.] ΚΑΙ ¹ ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν, Ἄνθρωπος τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ περιέβαλεν εἰς αὐτὸν φραγμὸν, καὶ ἔσκαψεν ὑπολήμιον, καὶ ἠκοδόμησε πύργον, καὶ ἐμίσθωσεν αὐτόν εἰς γεωργοὺς, καὶ ἀπεδήμησε. 2 Καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν καρπῶν ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δούλον, διὰ νὰ λάβῃ παρὰ τῶν γεωργῶν ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος· 3 ἐκεῖνοι δὲ πιάσαντες αὐτόν, ἔδειραν καὶ ἀπέπεμψαν κενόν. 4 Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς ἄλλον δούλον· καὶ ἐκεῖνον λιθοβολήσαντες, ἐπλήγωσαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπέπεμψαν ἠτιμωμένον. 5 Καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλον· καὶ ἐκεῖνον ἐφόνευσαν· καὶ πολλοὺς ἄλλους, τοὺς μὲν ἔδειραν, τοὺς δὲ ἐφόνευσαν. 6 Ἔτι λοιπὸν ἔχων ἓνα υἱὸν ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτόν πρὸς αὐτοὺς ἔσχατον, λέγων, Ὅτι θέλουσιν ἐντραπῆ τὸν υἱόν μου. 7 Ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Ὅτι οὗτος εἶναι ὁ κληρονόμος· ἔλθετε, ἄς φονεύσωμεν αὐτόν, καὶ θέλει εἶσθαι ἡμῶν ἡ κληρονομία. 8 Καὶ πιάσαντες αὐτόν, ἐφόνευσαν, καὶ ἔρριψαν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος. 9 Τί λοιπὸν θέλει κάμει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος; Θέλει ἔλθει καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς, καὶ θέλει δώσει τὸν ἀμπελῶνα εἰς ἄλλους. 10 Οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην δὲν ἀνεγνώσατε, αἰ· Ὁ λίθος τὸν ὁποῖον ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἔγεινε κεφαλὴ γωνίας· 11 παρὰ Κυρίου ἔγεινεν αὕτη, καὶ εἶναι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν·;

12 Καὶ ⁵ ἐζήτησαν νὰ πιάσωσιν αὐτόν· καὶ ἐφοβήθησαν τὸν ὄχλον· ἐπειδὴ ἐνόησαν ὅτι πρὸς αὐτοὺς εἶπε τὴν παραβολήν· καὶ ἀφήσαντες αὐτόν, ἀνεχώρησαν.

13 ΚΑΙ ⁴ ἀποστέλλουσι πρὸς αὐτόν τινὰς τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Ἑρωδιανῶν, διὰ νὰ παγιδεύσωσιν αὐτόν εἰς λόγον· 14 καὶ ἐκεῖνοι ἐλθόντες, λέγουσι πρὸς αὐτόν, Διδάσκαλε, ἐξεύρομεν ὅτι εἶσαι ἀληθής, καὶ δὲν σέ μελεῖ περὶ οὐδενός· διότι δὲν βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· εἶναι συγκεχωρημένον νὰ δώσωμεν δασμὸν εἰς τὸν Καίσαρα, ἢ οὐχί; νὰ δώσωμεν, ἢ νὰ μὴ δώσωμεν;

15 Ὁ δὲ γνωρίσας τὴν ὑπόκρισιν αὐτῶν, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Τί με πειράζετε; φέρετέ μοι δηνάριον, διὰ νὰ ἴδω. 16 Καὶ ἐκεῖνοι ἔφεραν. Καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Τίνος εἶναι ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν, Τοῦ Καίσαρος.

17 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ἀπόδοτε τὰ τοῦ Καίσαρος εἰς τὸν Καίσαρα, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν Θεόν. Καὶ ἐθαύμασαν δι' αὐτόν.

18 Καὶ ⁵ ἔρχονται πρὸς αὐτόν Σαδδουκαῖοι, ⁶ οἵτινες λέγουσιν ὅτι δὲν εἶναι ἀνάστασις· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, λέγοντες, 19 Διδάσκαλε, ὁ Μωϋσῆς μᾶς ἔγραψεν, ὅτι ἐὰν ἀποθάνῃ τις ὁ ἀδελφός, καὶ ἀφήσῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα δὲν ἀφήσῃ, νὰ λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐξαστήσῃ σπέρμα εἰς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. 20 Ἦσαν λοιπὸν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων δὲν ἀφήκε σπέρμα· 21 καὶ ἔλαβεν αὐτὴν ὁ δεύτερος, καὶ ἀπέθανε, καὶ οὐδὲ αὐτὸς ἀφήκε σπέρμα· καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως. 22 Καὶ ἔλαβον αὐτὴν οἱ ἑπτὰ, καὶ δὲν ἀφήκαν σπέρμα· τελευταία πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. 23 Ἐν τῇ ἀναστάσει λοιπὸν, ὅταν ἀναστηθῶσι, τίνος αὐτῶν θέλει εἶσθαι γυνή; διότι καὶ οἱ ἑπτὰ ἔλαβον αὐτὴν γυναῖκα.

24 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δὲν πλανᾶσθε διὰ τοῦτο, μὴ γνωρίζοντες τὰς γραφὰς, μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ; 25 Διότι ὅταν ἀναστηθῶσιν ἐκ νεκρῶν, οὔτε νυμφεύουσιν, οὔτε νυμφεύονται· ἀλλ' ⁵ εἶναι ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 26 Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν, ὅτι ἀνίστανται, δὲν ἀνεγνώσατε ἐν τῇ βίβλῳ τοῦ Μωϋσέως, πῶς εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῆς βάλτου, λέγων, ⁹ Ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεὸς τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ·; 27 Δὲν εἶναι ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ Θεὸς ζώντων· σεις λοιπὸν πλανᾶσθε πολὺ.

28 Καὶ ¹⁰ προσελθὼν εἰς τῶν γραμματέων, ὅστις ἤκουσεν αὐτοὺς συζη-

⁴ Μαθ. κβ'. 15. Λουκ. κ'. 20.

⁵ Μαθ. κβ'. 23. Λουκ. κ'. 27. ⁶ Πράξ. κγ'. 8. ⁷ Δευτ. κς'. 5.

⁸ Κορ. Α'. ιε'. 42, 49, 52.

⁹ Ἐξ ὀδ. γ'. 6.

¹⁰ Μαθ. κβ'. 35.

¹⁹ Μαθ. γ'. 5: 18. 5. κεφ. 20.

¹ Μαθ. κβ'. 33. Λουκ. κ'. 9.

⁵ Παλ. κη'. 23.

⁹ Μαθ. κβ'. 45. 46. κεφ. κβ'. 18. Λουκ. 5. 30, 44.

τοῦντας, γνωρίζων ὅτι καλῶς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτοὺς, ἠρώτησεν αὐτὸν, Ποία ἐντολὴ εἶναι πρώτη πασῶν;

29 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν, Ὅτι πρώτη πασῶν τῶν ἐντολῶν εἶναι, 11 ἄκουε Ἰσραὴλ· Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶναι εἰς Κύριος. 30 Καὶ θέλεις ἀγαπᾶ Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου" αὕτη εἶναι ἡ πρώτη ἐντολὴ. 31 Καὶ δευτέρα ὁμοία αὕτη, 12 Ἐέλεις ἀγαπᾶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν." Μεγαλητέρα τούτων ἄλλη ἐντολὴ δὲν εἶναι.

32 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ γραμματεὺς, Καλῶς, Διδάσκαλε, ἀληθῶς εἶπαυ, ὅτι εἶναι εἰς Θεός, καὶ 13 δὲν εἶναι ἄλλος ἐκτὸς αὐτοῦ. 33 καὶ τὸ νὰ ἀγαπᾶ τις αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεως, καὶ τὸ νὰ ἀγαπᾶ τὸν πλησίον ὡς ἑαυτόν, 14 εἶναι πλειότερον πάντων τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τῶν θυσιῶν.

34 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἰδὼν αὐτὸν, ὅτι φρονίμως ἀπεκρίθη, εἶπε πρὸς αὐτόν, Δὲν εἶσαι μακρὰν ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

15 Καὶ οὐδεὶς πλέον ἐτόλμα νὰ ἐρωτήσῃ αὐτόν.

35 Καὶ 16 ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἔλεγε, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, Πῶς λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι υἱὸς τοῦ Δαβὶδ; 36 Διότι αὐτὸς ὁ Δαβὶδ εἶπε 17 διὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, 18 Ἐἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τὸν Κύριόν μου, Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕωσὸς θέσω τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου." 37 Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Δαβὶδ λέγει αὐτὸν Κύριον· καὶ πῶθεν εἶναι υἱὸς αὐτοῦ;

Καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἤκουεν αὐτὸν εὐχαρίστως.

38 Καὶ 19 ἔλεγε πρὸς αὐτοὺς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ, 20 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων, οἵτινες θέλουσι νὰ περιπατῶσιν ἐστολισμένοι, 21 καὶ ἀγαπᾶσι τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, 39 καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς πρώτους τόπους ἐν τοῖς δείπνοις. 40 22 οἵτινες κατατρώγουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ τοῦτο ἐπὶ προφάσει ὅτι κάμνουσι μακρὰς προσευχάς· οὗτοι θέλουσι λάβει μεγαλητέραν καταδίκην.

41 Καὶ 23 καθίσας ὁ Ἰησοῦς ἀπέναντι τοῦ γαζοφυλακίου ἐθεώρει πῶς ὁ ὄχλος ἔβαλλε χαλκὸν 25 εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά. 42 Καὶ ἔλθουσα μία χήρα πτωχῆ, ἔβαλε δύο λεπτά, τουτέστιν ἕνα κο-

δράντην. 43 Καὶ προσκαλέσας τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει πρὸς αὐτοὺς, Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι 25 ἡ χήρα αὕτη ἢ πτωχῆ ἔβαλε περισσότερον πάντων ὅσοι ἔβαλον εἰς τὸ γαζοφυλάκιον. 44 Διότι πάντες ἐκ τοῦ περισσεύοντος εἰς αὐτοὺς ἔβαλον· αὕτη ὅμως ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἔβαλε πάντα ὅσα εἶχεν, 26 ὅλην τὴν περιουσίαν αὐτῆς.

[ΚΕΦ. ΙΓ'.] ΚΑΙ 1 ἐνῷ ἐξήρχετο ἐκ τοῦ ἱεροῦ, λέγει πρὸς αὐτὸν εἰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Διδάσκαλε, ἰδὲ, ὅποιοι λίθοι καὶ ὅποιοι οἰκοδομαί!

2 Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτόν, Βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδομάς; 3 δὲν θέλει ἀφεθῆ λίθος ἐπὶ λίθον, ὅστις νὰ μὴ κατακρημνισθῆ.

3 Καὶ ἐνῷ ἐκάθητο εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἠρώτων αὐτόν κατ' ἴδιαν ὁ Πέτρος καὶ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης καὶ Ἀνδρέας, 4 3 Εἶπε πρὸς ἡμᾶς, πότε θέλουσι γέινει ταῦτα, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν ταῦτα πάντα μέλλωσι νὰ συντελεσθῶσιν;

5 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, ἤρχισε νὰ λέγῃ, 4 Βλέπετε μὴ σᾶς πλανήσῃ τις. 6 Διότι πολλοὶ θέλουσιν ελθεῖ ἐν τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες, Ὅτι ἐγὼ εἶμαι· καὶ πολλοὺς θέλουσι πλανήσει. 7 Ὅταν δὲ ἀκούσῃτε πολέμους καὶ φήμας πολέμων, μὴ ταρατθεσθε· διότι πρέπει νὰ γείνωσι ταῦτα· ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔτι τὸ τέλος. 8 Διότι θέλει ἐγερθῆ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ θέλουσι γέινει σεισμοὶ κατὰ τόπους, καὶ θέλουσι γέινει πείναι καὶ ταραχαί. 9 Ταῦτα εἶναι ἀρχαὶ ὀδίνων.

9 5 Σεῖς δὲ προσέχετε εἰς ἑαυτούς· διότι θέλουσι σᾶς παραδώσει εἰς συνέδρια, καὶ εἰς συναγωγὰς θέλετε δαρθῆ, καὶ ἐνώπιον ἡγεμόνων καὶ βασιλέων θέλετε σταθῆ ἕνεκεν ἐμοῦ, πρὸς μαρτυρίαν εἰς αὐτούς. 10 Καὶ 7 πρέπει πρῶτον νὰ κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον εἰς πάντα τὰ ἔθνη. 11 8 Ὅταν δὲ σᾶς φέρωσι διὰ νὰ σᾶς παραδώσωσι, μὴ προμεριμνᾶτε τί θέλετε λαλήσει, μηδὲ μελετᾶτε· ἀλλ' ὅτι δοθῆ εἰς ἐσᾶς ἐν ἐκείνῃ τῇ ᾠρᾷ, τοῦτο λαλεῖτε· διότι δὲν εἰσθε σεῖς οἱ λαλοῦντες, 9 ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον. 12 10 Θέλει δὲ παραδώσει ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ θέλουσιν ἐπαναστῆ τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θέλουσι θανατώσει αὐτούς. 13 Καὶ 11 θέλετε εἰσθαι μισοῦμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· 12 ὁ δὲ ὑπομείνας ἕως τέλους, οὗτος θέλει σωθῆ.

14 13 Ὅταν δὲ ἴδητε τὸ βδέλυγμα

23 Κορ. Β'. 7'. 12.

28 Δευτ. κδ'. 6. Ἰωάν. Α'. γ'. 17.

1 Ματθ. κδ'. 1. Λουκ. κα'. 5.

3 Λουκ. ιθ'. 44.

5 Ματθ. κδ'. 3. Λουκ. κα'. 7.

6 Ἰερ. κθ'. 8. Ἐφεσ. ε'. 6. Θεσ. Α'. β'. 3.

5 Ματθ. κδ'. 8. 6 Ματθ. ι'. 17, 18; κδ'. 9.

7 Ἀποκ. β'. 10. 7 Ματθ. κδ'. 14.

8 Ματθ. ι'. 19. Λουκ. ιβ'. 11; κα'. 14.

9 Πράξ. β'. 4; δ'. 8, 31. 10 Μιχ. ζ'. 6.

Ματθ. ι'. 21; κδ'. 10. Λουκ. κα'. 16.

11 Ματθ. κδ'. 9. Λουκ. κα'. 17.

12 Δαν. ιβ'. 12. Ματθ. ι'. 22; κδ'. 13. Ἀποκ. β'. 10.

13 Ματθ. κδ'. 15.

11 Δευτ. ε'. 4. Λουκ. ι'. 27.

12 Δευτ. ιθ'. 18. Ματθ. κβ'. 39. Ρωμ. ιγ'. 9. Γαλ. ε'. 14. Ἰακ. β'. 8.

13 Δευτ. δ'. 39. Ἦσα. με'. 6, 14; μς'. 9.

14 Σαμ. Α'. ιε'. 22. Ἰση. ε'. 6. Μιχ. ε'. 6, 7, 8.

15 Ματθ. κβ'. 46.

16 Ματθ. κβ'. 41. Λουκ. κ'. 41.

17 Σαμ. Β'. κγ'. 2.

18 Ψαλ. ρι'. 1.

19 κεφ. δ'. 2. 20 Ματθ. κγ'. 1, κ.τ.λ. Λουκ. κ'. 46.

21 Λουκ. ια'. 43.

22 Ματθ. κγ'. 14.

23 Λουκ. κα'. 1. 24 Βασ. Β'. ιβ'. 9.

Δαν. θ. 11. Δουκ. κβ. 21. Δουκ. κβ. 23. 29. Δαν. θ. 18. 19. 1. 2. Μαθ. κδ. 11. Μαθ. κβ. 23. Δουκ. ιβ. 23. 24. Πέτρ. β. 7. 17. Δαν. ζ. 10. Σοφ. α. 15. Μαθ. κδ. 29. κ.τ.λ. Δουκ. κβ. 25. Δαν. ζ. 13. 14. Μαθ. ιγ. 27. κβ. 30. κβ. 32. 33. Πράξ. α. 11. Θασ. α. 8. 16. Θασ. β. 4. 7. 10. Δουκ. α. 7. Μαθ. κβ. 29. Δουκ. κβ. 29. κ.τ.λ. 1. 8. Μαθ. κβ. 29. 32. Δουκ. κβ. 29. κ.τ.λ. 1. 8. Μαθ. κβ. 29. 32. Δουκ. ιβ. 23. 24. Ρωμ. ι. 11. Θασ. α. 7. 6.

της ἐρημώσεως, 16 τὸ λαληθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου, ἰστάμενον ὅπου δὲν πρέπει, (ὁ ἀναγινώσκων ἄς ἐννοῆ), τότε 15 οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἄς φεύγωσιν εἰς τὰ ὄρη· 15 καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος, ἄς μὴ καταβῆ εἰς τὴν οἰκίαν, μηδ' ἄς εἰσελθῆ διὰ τὴν λάβη τι ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· 16 καὶ ὅστις εἶναι εἰς τὸν ἀγρὸν, ἄς μὴ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ὀπίσω διὰ τὴν λάβη τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· 17 18 Οὐαὶ δὲ εἰς τὰς ἐγκυμονούσας, καὶ τὰς θηλαζούσας ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. 18 Προσεύχεσθε δὲ διὰ τὴν μὴ γείνη ἢ φυγὴ ὑμῶν ἐν χειμῶνι. 19 17 Διότι αἱ ἡμέραι ἐκείναι θέλουσιν εἶσθαι θλίψις τοιαύτη, ὅποια δὲν ἔγεινεν ἀπ' ἀρχῆς τῆς κτίσεως τὴν ὅποιαν ἔκτισεν ὁ Θεὸς, ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ θέλει γείνει. 20 Καὶ ἔάν ὁ Κύριος δὲν ἤθελε συντέμει τὰς ἡμέρας ἐκείνας, δὲν ἤθελε σωθῆ οὐδεμία σὰρξ· ἀλλὰ διὰ τὸν ἑκλεκτὸν, τοὺς ὁποίους ἐξέλεξε, συντέμει τὰς ἡμέρας. 21 Καὶ 18 τότε ἔάν τις εἴπῃ πρὸς ὑμᾶς, Ἰδοὺ, ἐδὼ εἶναι ὁ Χριστὸς, ἢ Ἰδοὺ, ἐκεῖ, μὴ πιστεύσητε. 22 Διότι θέλουσιν ἐγερεθῆ ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ θέλουσι δεῖξει σημεῖα καὶ τέρατα, διὰ τὴν ἀποπλανῶσιν, εἰ δυνατὸν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς. 23 18 Ζεῖς ὁμοῦ προσέχετε· Ἰδοὺ, σὰς προεῖπον πάντα. 24 Ἀλλ' 20 ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, μετὰ τὴν θλίψιν ἐκείνην, ὁ ἥλιος θέλει σκοτισθῆ, καὶ ἡ σελήνη δὲν θέλει δώσῃ τὸ φέγγος αὐτῆς, 25 καὶ οἱ ἀστῆρες τοῦ οὐρανοῦ θέλουσι πίπτει, καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς θέλουσιν σαλευθῆ. 26 Καὶ 21 τότε θέλουσιν ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλαις μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ δόξης. 27 Καὶ τότε θέλει ἀποστείλει τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, καὶ συναῖξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ. 28 22 Ἀπὸ δὲ τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβολὴν· ὅταν ὁ κλάδος αὐτῆς γείνη ἤδη ἀπαλὸς, καὶ ἐκβλαστάνῃ τὰ φύλλα, ἐξέυτετε ὅτι πλησίον εἶναι τὸ θέρος. 29 Οὕτω καὶ σεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, ἐξέυτετε ὅτι πλησίον εἶναι, ἐπὶ τὰς θύρας. 30 Ἀληθῶς σὰς λέγω, ὅτι δὲν θέλει παρέλθει ἡ γενεὰ αὐτῆ, ἕως οὗ γείνωσι πάντα ταῦτα. 31 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ θέλουσι παρέλθει· οἱ δὲ λόγοι μου δὲν θέλουσι παρέλθει. 32 Περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς γινώσκει, οὐδὲ οἱ ἀγγελοὶ οἱ ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ Υἱὸς, εἰμὴ ὁ Πατήρ. 33 14 Προσέχετε, ἀγρυπνεῖτε καὶ

προσεύχεσθε· διότι δὲν ἐξέυτετε πότε εἶναι ὁ καιρὸς. 34 23 Ἐπειδὴ τοῦτο θέλει εἶσθαι ὡς ἄνθρωπος ἀποδημῶν, ὅστις ἀφῆκε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, καὶ ἔδωκεν εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, καὶ εἰς ἕκαστον τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ εἰς τὸν θυρωρὸν προσέταξε νὰ ἀγρυπνῆ. 35 26 Ἀγρυπνεῖτε λοιπὸν· (διότι δὲν ἐξέυτετε πότε ἔρχεται ὁ κύριος τῆς οἰκίας, τὴν ἐσπέραν, ἢ τὸ μεσονύκτιον, ἢ ὅταν φωνάζῃ ὁ ἀλέκτωρ, ἢ τὸ πρωῒ)· 36 μήποτε ἐλθὼν ἐξαίφνης, σὰς εὔρη προικωμένους. 37 Καὶ ὅσα λέγω πρὸς ἑσᾶς, πρὸς πάντας λέγω, Ἀγρυπνεῖτε.

[ΚΕΦ. 18.]

1 ΜΕΤΑ δὲ δύο ἡμέρας ἦτο τὸ πάσχα καὶ τὰ ἄζυμα· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς πῶς νὰ συλλάβωσιν αὐτὸν μετὰ δόλου καὶ νὰ θανατώσωσιν. 2 Ἐλεγον δὲ, Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε γείνη θόρυβος τοῦ λαοῦ.

3 Καὶ 2 ἐνῷ αὐτὸς ἦτο ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, καὶ ἐκάθητο εἰς τὴν τράπεζαν, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου, νάρδου καθαρᾶς πολυτίμου· καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, ἔχυσε τὸ μύρον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

4 Ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες καθ' ἑαυτοὺς, καὶ λέγοντες, Διὰ τί ἔγεινεν ἡ ἀπόλεια αὐτῆ τοῦ μύρου; 5 διότι ἠδύνατο τοῦτο νὰ πωληθῆ ὑπὲρ τριακόσια δηνάρια, καὶ νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς πτωχοῦς· καὶ ὠργίζοντο καθ' αὐτῆς.

6 Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἀφήσατε αὐτὴν· διὰ τί ἐνοχλεῖτε αὐτήν; καλὸν ἔργον ἔπραξεν εἰς ἐμέ. 7 Διότι 3 τοὺς πτωχοὺς πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε νὰ εὐεργετήσητε αὐτούς· ἐμὲ ὁμοῦ πάντοτε δὲν ἔχετε. 8 Ὅτι ἠδύνατο αὐτῇ, ἔπραξε· προέλαβε νὰ ἀλείψῃ μετὰ μύρον τὸ σῶμά μου διὰ τὸν ἐνταφιασμόν. 9 Ἀληθῶς σὰς λέγω, Ὅπου ἂν κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔπραξεν αὐτῇ, θέλει λαληθῆ εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

10 Τότε 4 ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἰς τῶν δώδεκα, ὑπήγε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, διὰ τὴν παραδῶσιν αὐτὸν εἰς αὐτούς. 11 Ἐκεῖνοι δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν· καὶ ὑπεσχέθησαν νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν ἀργύρια· καὶ ἐζήτηει πῶς νὰ παραδῶσιν αὐτὸν ἐν εὐκαιρίᾳ.

12 Καὶ 5 τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἄζυμων, ὅτε ἰθυσίαζον τὸ πάσχα, λέγουσι

25 Μαθ. κδ. 45: κβ. 14.

26 Μαθ. κδ. 42, 44.

1 Μαθ. κβ. 2. Δουκ. κβ. 1. Ἰωάν. ια. 55: ιγ. 1.

2 Μαθ. κβ. 6. Ἰωάν. ιβ. 1, 3. Δουκ. ζ. 37.

3 Δευτ. ιε. 11.

4 Μαθ. κβ. 14. Δουκ. κβ. 3, 4.

5 Μαθ. κβ. 17. Δουκ. κβ. 7.

πρὸς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, Ποῦ θέ-
λεις νὰ ὑπάγωμεν καὶ νὰ ἐτοιμάσωμεν
διὰ νὰ φάγη τὸ πάσχα;

13 Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς,
'Υπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ θέλει σᾶς
ἀπαντήσει ἄνθρωπος βαστάζων στα-
μνιον ὕδατος· ἀκολουθήσατε αὐτὸν, 14
καὶ ὅπου εἰσέλθῃ, εἶπατε πρὸς τὸν
οἰκοδεσπότην, Ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει,
Ποῦ εἶναι τὸ καταλύμα ὅπου θέλω φά-
γει τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου;
15 Καὶ αὐτὸς θέλει σᾶς δείξει ἀνώγειον
μέγα ἐστρωμένον ἑτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμά-
σατε εἰς ἡμᾶς.

16 Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὔρον
καθὼς εἶπε πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἠτοίμασαν
τὸ πάσχα.

17 Καὶ ὅτε ἔγεινεν ἑσπέρα, ἔρχεται
μετὰ τῶν δώδεκα· 18 καὶ ἐνῶ ἐκάθη-
το εἰς τὴν τράπεζαν καὶ ἔτρωγον, εἶπεν
ὁ Ἰησοῦς, Ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι εἰς
ἐξ ὑμῶν θέλει μὲ παραδώσει, ὅστις
τρώγει μετ' ἐμοῦ.

19 Οἱ δὲ ἤρχισαν νὰ λυπῶνται, καὶ
νὰ λέγωσι πρὸς αὐτὸν εἰς ἕκαστος,
Μήπως ἐγώ; καὶ ἄλλος, Μήπως ἐγώ;

20 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς αὐ-
τοὺς, Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβάπτων
μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ πινάκιον τὴν χεῖρα. 21

Ἄ μὲν Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει,
καθὼς εἶναι γεγραμμένον περὶ αὐτοῦ·
οὐαὶ δὲ εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον, διὰ
τοῦ ὁποῦ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα-
δίδεται· καλὸν ἦτο εἰς τὸν ἄνθρωπον
ἐκείνον, ἂν δὲν ἤθελε γεννηθῆ.

22 Καὶ ἐνῶ ἔτρωγον, λαβὼν ὁ Ἰη-
σοῦς ἄρτον, εὐλόγησας, ἔκοψε, καὶ ἔδω-
κεν εἰς αὐτοὺς, καὶ εἶπε, Λάβετε, φά-
γετε· τούτο εἶναι τὸ σῶμά μου. 23
Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαρίστησε,
καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς, καὶ ἔπιον ἐξ
αὐτοῦ πάντες. 24 Καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τοὺς, Τούτο εἶναι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς
καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκ-
χυνόμενον· 25 ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι
δὲν θέλω πίνει πλέον ἐκ τοῦ γεννήματος
τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης,
ὅταν πίνω αὐτὸ νέον ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ Θεοῦ.

26 Καὶ ἀφοῦ ὑμνησαν, ἐξῆλθον εἰς
τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν.

27 Καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰη-
σοῦς, Ὅτι πάντες θέλετε σκανδαλισθῆ
ἐν ἐμοὶ τὴν νύκτα ταύτην· διότι εἶναι
γεγραμμένον, 11 Ἔλω πατάξει τὸν
ποιμένα, καὶ θέλουσι διασκορπισθῆ τὰ
πρόβατα. 28 Ἀφοῦ ὁμως ἀνα-
στηθῶ, θέλω ὑπάγει πρότερον ὑμῶν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

29 Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτὸν,

Καὶ ἐὰν πάντες σκανδαλισθῶσιν, ἐγὼ
ὁμως οὐχί.

30 Καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς,
'Αληθῶς σοὶ λέγω, ὅτι σήμερον τὴν
νύκτα ταύτην, πρὶν ὁ ἀλέκτωρ φωνάξῃ
δὶς, τρίς θέλεις μὲ ἀπαρηθῆ.

31 Ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον ἔλεγεν, Ἐὰν
γείνη χρεία νὰ συναποθάνω μετὰ σοῦ,
δὲν θέλω σὲ ἀπαρηθῆ. Ὡσαύτως δὲ
καὶ πάντες ἔλεγον.

32 Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον ὀνο-
μαζόμενον Γεθσημανή· καὶ λέγει πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, Καθίσατε ἐδῶ,
ἐώσοῦ προσευχηθῶ.

33 Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον
καὶ τὸν Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην μεθ'
ἑαυτοῦ· καὶ ἤρχισε νὰ ἐκθαμβῆται καὶ
νὰ ἀδημονῆ. 34 Καὶ λέγει πρὸς αὐ-
τοὺς, 16 Περὶλυπος εἶναι ἡ ψυχὴ μου
ἕως θανάτου· μείνατε ἐδῶ, καὶ ἀγρυ-
πνεῖτε.

35 Καὶ προχωρήσας ὀλίγον, ἔπεσεν
ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ προσηύχετο, νὰ παρ-
έλθῃ ἂν ἦναι δυνατόν ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα
ἐκείνη. 36 Καὶ ἔλεγεν, 16 Ἀββᾶ, ὁ
Πατήρ, 17 πάντα εἶναι δυνατὰ εἰς σὲ·
ἀπομάκρυνον ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον
τούτο· 18 οὐχὶ ὁμως ὅτι θέλω ἐγὼ,
ἀλλ' ὅτι σύ.

37 Καὶ ἔρχεται, καὶ εὕρισκε αὐτοὺς
κοιμωμένους· καὶ λέγει πρὸς τὸν Πέ-
τρον, Σίμων, κοιμᾶσαι; δὲν ἠδυνήθης
μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσης; 38 ἀγρυ-
πνεῖτε καὶ προσεύχεσθε, διὰ νὰ μὴ
εἰσελθῆτε εἰς πειρασμόν· 19 τὸ μὲν
πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής.

39 Καὶ πάλιν ὑπῆγε καὶ προσηυχῆ-
θη, εἰπὼν τὸν αὐτὸν λόγον. 40 Καὶ
ἐπιστρέψας εὔρεν αὐτοὺς πάλιν κοι-
μωμένους, διότι οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
ἦσαν βεβαρημένοι, καὶ δὲν ἤξευρον
τί νὰ ἀποκριθῶσι πρὸς αὐτόν.

41 Καὶ ἔρχεται τὴν τρίτην φοράν
καὶ λέγει πρὸς αὐτοὺς, Κοιμᾶσθε τὸ
λοιπὸν, καὶ ἀναπαύεσθε· ἄρκει· 20 ἦλθεν
ἡ ὥρα· ἰδοὺ, παραδίεται ὁ Υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀμαρτω-
λῶν· 42 ἐγέρθητε, ὑπάγωμεν· ἰδοὺ,
ὁ παραδίδων με ἐπλησίασε.

43 Καὶ εὐθὺς ἐνῶ ἐλάλει ἔτι, ἔρ-
χεται ὁ Ἰούδας, εἰς ὧν τῶν δώδεκα, καὶ
μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαι-
ρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν ἀρχιερέων
καὶ τῶν γραμματέων καὶ τῶν πρε-
σβυτέρων.

44 Ὁ δὲ παραδίδων αὐτὸν εἶχε δώσει
εἰς αὐτοὺς σημεῖον, λέγων, Ὅντινα
φιλήσω, αὐτὸς εἶναι· πιάσατε αὐτόν
καὶ φέρετε ἀσφαλῶς. 45 Καὶ ὅτε ἦλ-
θεν, εὐθὺς πλησιάσας εἰς αὐτόν, λέγει,
'Ραββί, Ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐ-

6 Μαθθ.
κς'. 20,
κ.τ.λ.

7 Μαθθ.
κς'. 24.
Λουκ. κβ'.
22.

8 Μαθθ.
κς'. 26.
Λουκ. κβ'.
19. Κορ.
Α'. ια'. 23.

9 Μαθθ.
κς'. 30.
10 Μαθθ.
κς'. 31.
11 Ζαχ.
ιγ'. 7.
12 κεφ.
ις'. 7.
13 Μαθθ.
κς'. 33.
34. Λουκ.
κβ'. 33,
34. Ἰωάν.
ιγ'. 37.
38.

14 Μαθθ.
κς'. 36.
Λουκ. κβ'.
39. Ἰωάν.
ιγ'. 1.

15 Ἰωάν.
ιβ'. 27.

16 Ρωμ.
η'. 15.
Γαλ. δ'. 6.
17 Ἐβρ. ε'.
7.
18 Ἰωάν.
ε'. 30.
ε'. 38.

19 Ρωμ. ζ'.
23. Γαλ.
ε'. 17.

20 Ἰωάν.
ιγ'. 1.

21 Μαθθ.
κς'. 46.
Ἰωάν. ιη'.
1, 2.
22 Μαθθ.
κς'. 47.
Λουκ. κβ'.
47. Ἰωάν.
ιγ'. 3.

τόν. 46 Καὶ ἐκεῖνοι ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐπίασαν αὐτόν.

47 Εἰς δὲ τις τῶν παρεστῶτων σύρας τὴν μάχαιραν, ἐκτύπησε τὸν δούλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ ἀπέκοψε τὸ ὠτίον αὐτοῦ.

48 Καὶ ²³ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων νὰ με συλλάβητε; 49 καθ' ἡμέραν ἤμην πλησίον ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ δὲν με ἐπίασατε* πλην τούτου ἔγινε ²⁴ διὰ νὰ πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.

50 Καὶ ²⁵ ἀφήσαντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον.

51 Καὶ εἰς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτόν, περιτετυλιγμένος σινδόνα εἰς τὸ γυμνὸν σῶμα αὐτοῦ* καὶ πιάνουσιν αὐτόν οἱ νεανίσκοι. 52 Ὁ δὲ ἀφήσας τὴν σινδόνα, ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν γυμνός.

53 Καὶ ²⁶ ἔφεραν τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν ἀρχιερέα* καὶ συνέρχονται πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.

54 Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτόν ἕως ἔνδον τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως* καὶ συνεκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ ἐθερμαίνεται εἰς τὸ πῦρ.

55 ²⁷ Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ ὄλον τὸ συνέδριον ἐξήτουν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν διὰ νὰ θανατώσωσιν αὐτόν, καὶ δὲν εὔρισκον. 56 Διότι πολλοὶ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ* ἀλλ' αἱ μαρτυρίαι δὲν ἦσαν σύμφωνοι. 57 Καὶ τινες σηκωθέντες ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, λέγοντες, 58 Ὅτι ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτὸν λέγοντα, Ὅτι ²⁸ ἐγὼ θέλω χαλάσει τὸν ναὸν τούτον τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον θέλω οἰκοδομήσει. 59 Πλὴν οὐδὲ οὕτως ἦτο σύμφωνος ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

60 Καὶ ²⁹ σηκωθείς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων, Δὲν ἀποκρίνεσαι οὐδέν; τί μαρτυροῦσιν οὗτοι κατὰ σοῦ; 61 ³⁰ Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ δὲν ἀπεκρίθη οὐδέν. ³¹ Πάλιν ὁ ἀρχιερεὺς ἠρώτα αὐτόν, λέγων πρὸς αὐτόν, Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Εὐλόγητου;

62 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν, Ἐγὼ εἶμαι* καὶ ³² θέλετε ἰδεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἔρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ.

63 Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διασχίσας τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, λέγει, Τί χρεῖαν ἔχομεν πλέον μαρτύρων; 64 ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν* τί σᾶς φαίνεται;

G G

Οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτόν, ὅτι εἶναι ἔνοχος θανάτου.

65 Καὶ ἤρχισάν τινες νὰ ἐμπτύωσιν εἰς αὐτόν, καὶ νὰ περικαλύπτωσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ νὰ γρονθίζωσιν αὐτόν, καὶ νὰ λέγωσι πρὸς αὐτόν, Προφήτευσον. Καὶ αἱ ὑπηρέται ἐτυπτον αὐτόν με ῥαπίσματα.

66 Καὶ ³³ ἐνῶ ἦτο ὁ Πέτρος ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἔρχεται μία τῶν θεραπεινίδων τοῦ ἀρχιερέως* 67 καὶ ὅτε εἶδε τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα εἰς αὐτόν, λέγει, Καὶ σὺ ἦσο μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ. 68 Ὁ δὲ ἠρνήθη, λέγων, Δὲν ἐξέύρω, οὐδὲ καταλαμβάνω τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον* καὶ ὁ ἀλέκτωρ ἐφώνασε.

69 Καὶ ³⁴ ἡ θεράπαινα ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν, ἤρχισε νὰ λέγῃ πρὸς τοὺς παρεστάτας, Ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν εἶναι. 70 Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. ³⁵ Καὶ μετ' ὀλίγον πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον πρὸς τὸν Πέτρον, Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶσαι* ³⁶ διότι Γαλιλαῖος εἶσαι, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. 71 Ἐκεῖνος δὲ ἤρχισε νὰ ἀναθεματίζῃ καὶ νὰ ὀμνῆ, Ὅτι δὲν ἐξέύρω τὸν ἄνθρωπον τούτον, τὸν ὁποῖον λέγετε. 72 Καὶ ³⁷ ὁ ἀλέκτωρ ἐφώνασεν ἐκ δευτέρου. Καὶ ἐνεθυμήθη ὁ Πέτρος τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, Ὅτι πρὶν ὁ ἀλέκτωρ φωνάξῃ δις, θέλεις με ἀρνηθῆ τρίς. Καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ πικρῶς.

[ΚΕΦ. ΙΕ΄.] ΚΑΙ ¹ εὐθύς τὸ πρῶν συνεβουλευθήσαν οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων, καὶ ὄλον τὸ συνέδριον, καὶ δέσαντες τὸν Ἰησοῦν ἔφεραν καὶ παρέδωκαν εἰς τὸν Πιλάτον.

2 Καὶ ² ἠρώτησεν αὐτόν ὁ Πιλάτος, Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε πρὸς αὐτόν, Σὺ λέγεις.

3 Καὶ κατηγοροῦν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς πολλά. 4 ³ Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἠρώτησεν αὐτόν, λέγων, Δὲν ἀποκρίνεσαι οὐδέν; ἰδὲ, πόσα σοῦ καταμαρτυροῦσιν. 5 ⁴ Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔτι δὲν ἀπεκρίθη οὐδέν, ὥστε ὁ Πιλάτος ἐθαύμαζε.

6 Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν ἀπέλευεν εἰς αὐτοὺς ἓνα δέσμιον, ὄντινα ἐζήτουν.

7 Ἦτο δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς δεδμεμένος μετὰ τῶν συνωμοτῶν οἵτινες ἐν τῇ στάσει ἔπραξαν φόνον.

8 Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ἤρχισε νὰ ζητῇ νὰ κάμῃ καθὼς πάντοτε ἔκαμνεν εἰς αὐτούς.

9 Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη πρὸς αὐτούς, λέγων, Θέλετε νὰ σᾶς ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; 10 Ἐπειδὴ ἤξυρεν ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς. 11 ⁶ Οἱ ἀρχιερεῖς

²³ Ματθ. κς'. 58, 69. Λουκ. κβ'. 55. Ἰωάν. ιη'. 16.

²⁴ Ματθ. κς'. 71. Λουκ. κβ'. 58. Ἰωάν. ιη'. 25.

²⁵ Ματθ. κς'. 73. Λουκ. κβ'. 59. Ἰωάν. ιη'. 26.

²⁶ Πράξ. β'. 7. ²⁷ Ματθ. κς'. 75.

¹ Ψαλ. β'. 2. Ματθ. κς'. 1. Λουκ. κβ'. 66: κγ'.

1. Ἰωάν. ιη'. 28. Πράξ. γ'. 13: δ'. 26.

² Ματθ. κς'. 11. ³ Ματθ. κς'. 13. ⁴ Ἡσα. νγ'. 7.

⁵ Ἰωάν. ιθ'. 9.

⁶ Ματθ. κς'. 15. Λουκ. κγ'. 17. Ἰωάν. ιη'. 39.

⁶ Ματθ. κς'. 20. Πράξ. γ'. 14.

Κεφ. α'.

τρας¹ και προσεκύλισε λίθον επί την θύραν του μνημείου.

47 Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ και Μαρία ἡ μήτηρ του Ἰωσή ἐβλεπον που τίθεται.

ΚΕΦ. ΙΣ'.

ΚΑΙ ἄφου ἐπέραςε τὸ σάββατον, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ και Μαρία ἡ μήτηρ του Ἰακώβου, και ἡ Σαλώμη, ἡγόρασαν ἀρώματα, δια νὰ ἔλθωσι και ἀλείψωσιν αὐτόν. 2 Και ἄλλὰ πρῶτῃ τῆς πρῶτης ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἔρχονται εἰς τὸ μνημεῖον, ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος.

3 Και ἔλεγον πρὸς ἑαυτὰς, Τίς θέλει ἀποκυλίσει εἰς ἡμᾶς τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας του μνημείου; 4 Και ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ὁ λίθος ἦτο ἀποκεκυλισμένος· διότι ἦτο μέγας σφόδρα.

5 Και ἔεισελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον εἰς τὰ δεξιὰ, ἐνδεδυμένον στολὴν λευκὴν· και ἐτρόμαξαν. 6 Ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτὰς, Μὴ τρομάζετε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἀνέστη, δὲν εἶναι ἐδῶ· ἰδοὺ ὁ τόπος ὅπου ἔθεσαν αὐτόν. 7 Ἀλλ' ὑπάγετε, εἶπατε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, και πρὸς τὸν Πέτρον, ὅτι ὑπάγει πρότερον ὑμῶν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ θέλετε ἰδεῖ αὐτόν, καθὼς εἶπε πρὸς ἐσᾶς.

8 Και ἐξελθοῦσαι ταχέως, ἔφυγον ἀπὸ του μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος και ἔκστασις· και δὲν εἶπον οὐδὲν πρὸς οὐδένα· διότι ἐφοβοῦντο.

9 Ἀφου δὲ ἀνέστη τὸ πρῶτῃ τῆς πρῶτης τῆς ἐβδομάδος, ἐφάνη πρῶτον εἰς τὴν Μαρίαν τὴν Μαγδαληνὴν, ἧ ἐξ ἧς εἶχεν ἐκβάλει ἑπτὰ δαιμόνια. 10 Ἐκεῖνη ὑπήγε και ἀπήγγειλε πρὸς ἐκεί-

νους οἵτινες εἶχον σταθῆ μετ' αὐτοῦ, ἐνῶ ἐπένθουν και ἔκλαιον. 11 Και ἐκεῖνοι, ἰκούσαντες ὅτι ζῆ και ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, δὲν ἐπίστευσαν.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα ἐφανερώθη ἐν ἄλλῃ μορφῇ εἰς δύο ἐξ αὐτῶν, ἐνῶ περιεπάτουں και ἐπορεύοντο εἰς τὸν ἀγρόν. 13 Και ἐκεῖνοι ὑπῆγαν και ἀπήγγειλαν πρὸς τοὺς λοιποὺς· ἀλλ' οὐδὲ εἰς ἐκείνους ἐπίστευσαν.

14 Ὑστερον ἐφάνη εἰς τοὺς ἑνδεκα ἐνῶ ἐκάθηοντο εἰς τὴν τράπεζαν, και ὠνειδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν και σκληροκαρδίαν, διότι δὲν ἐπίστευσαν εἰς τοὺς ἰδόντας αὐτὸν ἀναστάντα.

15 Και εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Ὑπάγετε εἰς ὅλον τὸν κόσμον, και κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλην τὴν κτίσιν. 16 Ὅστις πιστεύσῃ και βαπτισθῆ, θέλει σωθῆ· ὅστις ὅμως ἀπιστήσῃ, θέλει κατακριθῆ. 17 Σημεῖα δὲ εἰς τοὺς πιστεύσαντας θέλουσι παρακολουθεῖ ταῦτα, Ἐν τῷ ὀνόματί μου θέλουσιν ἐκβάλλει δαιμόνια· ἑλέουσι λαλεῖ νέας γλώσσας· 18 ὄφεις θέλουσι πιάνει· και ἐὰν θανάσιμόν τι πῶσι, δὲν θέλει βλάψῃ αὐτούς· ἐπὶ ἄρρώστους θέλουσιν ἐπιθέσει τὰς χεῖρας, και θέλουσιν ἰατρεύεσθαι.

19 Ὁ μὲν λοιπὸν Κύριος ἀφου ἐλάλησε πρὸς αὐτοὺς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, και ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν του Θεοῦ. 20 Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, συνεργούντος του Κυρίου, και βεβαιούντος τὸ κήρυγμα διὰ τῶν ἐπακολουθούντων θαυμάτων. Ἀμήν.

Πράξ. κη' 5. Ἰακ. ε' 14, 15. κδ' 51. ε' 12: ιδ' 3. Πράξ. ε' 15, 16: θ' 17: κη' 8. Πράξ. α' 2, 3. Ψαλ. ρι' 1. Πράξ. ζ' 55. Κορ. Α' β' 4, 5. Ἐβρ. β' 4.

11 Λουκ. κδ' 11. 12 Λουκ. κδ' 13. 13 Λουκ. κδ' 36. Ἰωάν. κ' 19. Κορ. Α' ιε' 5. 14 Ματθ. κη' 19. Ἰωάν. ιε' 16. 15 Κολ. α' 23. 16 Ἰωάν. γ' 18, 36. Πράξ. β' 38: ιε'. 30, 31, 32. Ῥωμ. ι' 9. Πέτρ. Α' γ' 21. 17 Ἰωάν. ιβ' 48. 18 Λουκ. ι' 17. Πράξ. ε' 16: η' 7: ιε' 18: ιθ' 12. 19 Πράξ. β' 4: ι'. 46: ιθ' 6. Κορ. Α' ιβ' 10, 28. 20 Λουκ. ι' 19.

Ματθ. ι' 1. Λουκ. κδ' 1. Ἰωάν. κ' 1. Λουκ. ιγ' 56. Λουκ. κδ' 1. Ἰωάν. κ' 1. Λουκ. κδ' 3. Ἰωάν. κ' 11, 12. Ματθ. κη' 5, 6. Ματθ. ιε' 32. Κεφ. ιδ' 28. Ἰδὲ Ματθ. κη' 8. Λουκ. κδ' 9. Ἰωάν. κ' 14. Λουκ. η' 2. Λουκ. κδ' 10. Ἰωάν. κ' 18.

Ἐβρ. β' 3. Πέτρ. Α' ε' 1. Πέτρ. β' α' 16. Ἰωάν. Α' 1. Μάρκ. α' 1. Ἰωάν. κ' 27. Πράξ. ι' 19, 25. Κορ. Α' ζ' 40. Πράξ. κ' 4.

ΤΟ

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

ΚΕΦ. Α'.

ΕΠΕΙΔΗ πολλοὶ ἐπεχείρησαν νὰ συντάξωσι διήγησιν περὶ τῶν μετὰ πληροφορίας βεβαιωμένων εἰς ἡμᾶς πραγμάτων, 2 καθὼς παρέδοσαν εἰς ἡμᾶς ὁ ἀπ' ἀρχῆς γενόμενοι αὐτόπται και ὑπηρέται του λόγου, 3 ἐφάνη και εἰς ἐμὲ εὐλογον, ὅστις διηρῆνυσα πάντα ἐξ ἀρχῆς ἀκριβῶς, νὰ σοὶ γράψω κατὰ

σειρὰν περὶ τούτων, κράτιστε Θεόφιλε· 4 διὰ νὰ γνωρίσῃς τὴν βεβαιότητα τῶν πραγμάτων, περὶ τῶν ὁποίων κατηχήθης.

5 ὙΠΗΡΞΕΝ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἠρώδου του βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεὺς τις τὸ ὄνομα Ζαχαρίας, ἐκ τῆς ἐφημερίας Ἀβιά· και ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἦτο

5 Πράξ. α' 1. 6 Ἰωάν. κ' 31. 7 Ματθ. β' 1. 8 Χρον. Α' κδ' 10. 19. Νεεμ. ιβ' 4, 17.